

சஞ்சீவ்

Chancheive

மலர் 33

T. சிவசுப்பிரமணியன்
96

1996

மலர் : 33

பக்கம்

உள்ளடக்கம்

3. நோக்கு
5. மருத்துவமனைக்கு வெளியே - கட்டுரை
8. புதியவை எமக்கு - பேட்டி
13. அறுவடை - கவிதை
14. புற்கள் வெளியே - சிறுகதை
19. கடிதம்
22. கூட்டுவாழ்வு - பேட்டி
24. குர்திஸ்தான் விடுதலையும் கவிதையும் (தொடர் 2)
28. தெருக்கண்ட தெரு
32. எப்பொருள் யார் யார் வாய் - கட்டுரை
36. சினம் - கவிதை
37. சம்பாற்காமமும் பாலியல் ஒழுக்க நெறிகளும் - கட்டுரை
41. நாக் அவுட் (சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)
46. ஒரு நிகழ்ச்சி - சிறுகதை

அட்டைப்படம் : ரி. செளந்தர்.

தொடர்புகளுக்கு :

CHANCHIVE
DANMARKS GADE 10
7500 HOLSTEBRO
DANMARK.

நோக்கிக்கு

இன்று புலம் பெயர்ந்த வரமும் தமிழர்கள் மத்தியில் பல பேர் பலவிதமான நேயங்களால் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். இந் நேயங்களுக்கு உடல் தான் முழுமையான காரணம் என்று கூற முடியாது. மன ரீதியான பாதிப்புகளும் அதன் தரக்கமுமே பல நேயங்களுக்கு ஈடு காரணமாக அமைகின்றது. மேலும், பல தமிழர்கள் மன நோவிகளாக நான்கு நாள்கள் மாறிக் கொண்டிருப்பதாக பல புள்ளி விபரங்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இது டென் மர்க்கில் மட்டுமல்லாது வேறு நாடுகளில் இருந்து வெளிவரும் செய்திகளும் இப்படியான தகவல்களைத் தாங்கி வருவது பெரும் அதிர்ச்சியையும் கவலையையும் அளிக்கின்றது. இது பற்றி பலர் எம்முடன் கதைத்த தகவல்களையும் நாம் சேகரித்த தகவல்களையும் கீழே தருகின்றோம்.

ஓர் மனிதனுடைய வாழ்நிலையை நிர்ணயிப்பதில் சூழல் பெரும் பங்கினை வகிக்கின்றது. இந்த வகையில் ஏற்கனவே தான் வாழ்ந்த சூழலை விட்டு இன்னொரு புதிய சூழலுக்கு (கலை, கலாச்சாரம், கால நிலை, மொழி, சமயம்,.....) தன்னை மாற்றிக் கொள்ளும் போது அவனுடைய மன நிலையும் மாற்றமடைகின்றது.

குடும்பத்தினரைப் பொறுத்த மட்டில் இலங்கையில் வாழ்ந்த வாழ்க்கை முறையினை இங்கும் ஓரளவிற்கு கடைப்பிடிப்பதால் (சமய கலாச்சார ரீதியான சடங்குகள், உணவு முறை, குடும்ப உறவு முறைகள்,.....) அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்நாட்டுச் சூழல் பாதிப்பது குறைவாக உள்ளது. ஆயினும் சில இடங்களில் குடும்பத்தவர்கள் கூட மனரீதியான பாதிப்புக்

களிற்கு ஆழமாகியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இருப்பினும் இங்கு நாம் எடுத்துக் கொண்டது இளைஞர்களுடைய பிரச்சனையே.

ஆரம்ப காலங்களில் பல குடும்பத்தினர் தனித்து வாழ்ந்த இளைஞர்களை வீட்டிற்கு அழைத்து உணவு கொடுத்து அனுசரித்து உறவினர்கள் போல் பழகி வந்தார்கள். இதனால் இந்த காலகட்டத்தில் பல இளைஞர்கள் தங்கள் தனிமையினை மறந்து வாழ்ந்து வந்தார்கள். அப்படியொரு சூழ்நிலை இன்று இல்லை. இன்று பல இளைஞர்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு விட்டார்கள். அகதிகள் முகாமில் வாழுகின்ற இளைஞர்கள் மத்தியிலும், தனித்து வாழுகின்ற இளைஞர்கள் மத்தியிலும் இந்த உளவியல் தாக்கங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றது.

தற்போது அகதிகளாக வந்திருக்கும் இளைஞர்கள் நாட்டில் ஏதோ ஒரு வகையில் போராட்டத்தில் நேரடி ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகவோ அல்லது அப்போராட்டச் சூழலில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவோ இருப்பது, வருடக்கணக்காக முடிவெதுவும் தெரியாமல் முகாமுக்குள் முடங்கிக் கிடப்பது, இங்கு வாழ்ந்து வரும் பழைய தமிழர்களும் முன்னரைப் போல் தற்போது இளைஞர்களுடன் பழகாதது போன்ற சில காரணங்களும் இவர்கள் உளவியற் பாதிப்பிற்குள்ளாக வழிகோலாக அமைகின்றன. இப்படி பாதிக்கப்பட்டவர்களிற்கு அவர்களோடு வாழும் இன்னொரு பகுதியினர் பாதுகாப்பாகவும், உதவியாகவும் இருக்கின்றார்கள். பாதிக்கப்பட்ட தங்கள் நண்பர்களுக்கு உதவி செய்வதில் நேரத்தினை செலவு செய்வதால் அவர்கள் தங்கள் சொந்தப் பிரச்சனையினை ஓரளவு மறந்து விடுகின்றார்கள்.

ஒரு பகுதியினர் இப்படியிருக்க அகதி அந்தஸ்த்துப் பெற்று தனித்து வாழ்ந்து வரும் இளைஞர்கள் தங்கள் தனிமையினை, கவலைகளை, கடந்த கால நினைவுகளை மறப்பதற்காக, டெனிஸ் சமுதாயத்தில் இளைஞர்களுக்காக திறந்து விடப்பட்ட குடி, போதைவஸ்து போன்ற தீயபழக்கங்களிற்கு அடிமையாகி வரையறையற்ற சுதந்திர போகத்திற்குள் முழுமையாக மூழ்கிவிடுகின்றார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் நாளடைவில் உடலுள நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டு நிரந்தர நோயாளிகளாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இப்படியான பாதிப்புகளை டென்மார்க்கில் மட்டுமல்லாது தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்துள்ள எல்லா நாடுகளிலும் காணக் கூடியதாவுள்ளது. இப்படி மனநோய்க்கு ஆளாகித் தவிக்கும் எமது இளம் சகோதரர்களுக்கு ஒவ்வொருவரும் தங்களால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்ய முன்வர வேண்டும். பாதிக்கப்பட்ட இளைஞர்களை அவர்களது பழைய நிலையில் இருந்து சிந்திக்க வைக்க வேண்டும். தாங்கள் யார் என்ற அடையாளத்தினை அவர்களுக்கு தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இவர்களுக்கு உதவியாக இருப்பவர்கள் பழைய மூட நம்பிக்கைகளைக் (பேய், பிசாசு, செய்வினை சூனியம், நேர்த்திக்கிடன்,.....) கைவிட்டு, இது மனிதியான பாதிப்பு என்பதைப் புரிந்து கொண்டு இதற்கான மாற்று வழிகளைக் கையாள முற்பட

வேண்டும். இப்படியான நோய்களை மருந்தால் குணப்படுத்த முடியாது. மருந்து தற்காலிய நிவாரணியாக இருக்கலாமேயொழிய நிரந்தர தீர்வாகாது. இங்கே மன நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வைத்தியர்கள் மருந்து கொடுக்க முன்வருவதில்லை. நோயாளியின் அல்லது அவருக்கு உதவி செய்பவரின் வற்புறுத்தலில் தான் மருந்து கொடுக்கப்படுகின்றது. கூடுதலாக மருந்து பாவிப்பதால் உயிருக்கே ஆபத்தான முடிவு ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கின்றது. அல்லது வேறு பாதிப்புக்கள் ஏற்படலாம். இவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் உளவியலாளர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு வைத்தியம் செய்வதே பயனுள்ளதாகும். வெளிநாட்டவர்களுக்கென்று விசேட தமிழ்-டெனிஸ் உளவியலாளர்கள் பலருள்ளார்கள், அவர்களோடு தொடர்பு கொள்ளலாம். உளவியல் தொழிலாளர் சங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு வெளிநாட்டவர்களுக்கான உளவியலாளர்களின் பெயர், விவரத்தினை அறிந்து கொள்ளலாம். இப்படி மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களோடு மனம்விட்டு கதைக்க முன் வருவதே நாம் அவர்களுக்கு செய்யும் உதவியாகும்.

-சஞ்சீவி.

மருந்துவாளைகளுக்கு வெளியே வாரும் மன நோயாளிகள்

இலங்கை சனத்தொகையில் 5-10 வீதமானவர்கள் மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். இது ஒரு கசப்பான உண்மை. அதற்காக இலங்கை சனத்தொகையில் 10வீதத்தினர் பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கின்றனர் என்று அர்த்தமல்ல. மனநல வைத்தியசாலைகளில் உள்ளவர்கள் மட்டும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல.

வெளியில் பெரும் கல்வித்தராதரங்களுடன், பெரும் பதவிகளில் அல்லது பெரும் முதலீடுகளில் உள்ளவர்களிலும் பலர் மனநலம் பாதிக்கப்பட்டே உள்ளனர். ஆனால் அதற்காக பயப்படவும் தேவையில்லை. உலக சுகாதார நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு மனிதனின் நலக்குறைவு என்பது அவன் உடல் ரீதியாகவோ அல்லது உளரீதியாகவோ அல்லது சமூகவியல் ரீதியாகவோ பாதிக்கப்படுதல் என்று

வரையறுக்கப்படுகின்றது. ஆகவே உடல் நலக்குறைவைப் போல் மனநலக் குறைவும் ஒரு சுகாதாரக்கேடையன்றி அது ஒன்றும் தீர்க்கப்பட முடியாத பிரச்சினை அல்ல. ஆனால் பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரையில் உடல் நலக்குறைவை அங்கீகரிக்கும் அளவுக்கு அவர்கள் உளநலக்குறைவை அங்கீகரிப்பதில்லை. அது தீர்க்கப்பட முடியாத பெரும் இன்னலாகவே கருதுகின்றனர்.

அதே வேளை மனநலக்குறைபாடு என்பது புறக்கணிக்கப்படக்கூடிய ஒன்றல்ல. அதன் ஆரம்ப நிலையிலேயே அதற்கு சரியான பரிசாரம் தேடினால் அதனைக் குணப்படுத்தி விடலாம். ஆனால் புறக்கணிக்கப்பட்டால் அதன் முடிவு விபரீதமாகிவிடவும் கூடும்.

மனநல பாதிப்புக்கு பல காரணங்கள் உள்ளன.வலது குறைந்தவ

ராக இருத்தல் சமூகத்தால் அல்லது உறவினரால் ஒதுக்கப்படுதல் வயது முதிர்ந்த காலத்தில் புறக்கணிக்கப்படுதல், பொருளாதரப் பிரச்சினை, யுத்தம் மற்றும் இனக்கலவரங்களால் பாதிக்கப்படுதல் பலாத்காரமாக விபசாரத்தில் ஈடுபடுத்தப்படல், இடம்பெயர்வுகள், யுத்தம் செய்யும் படைபணியில் கடமையாற்றல், போன்றவை மனநோய் உருவாவதற்கு காரணமாய் அமைகின்றது.

மனநோயைப் பொறுத்தவரை அதன் உச்சகட்டமே நம்மால் பைத்தியக் காரர்கள் என்ற பெயரில் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்படுபவர்கள்.

ஒருவர் மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதை அவர் சட்டையைக் கிழித்துக் கொண்டு அல்லலுறும் நிலையில் மட்டும் தான் நாம் பொதுவாக அறிந்து கொள்

ளுகின்றோம். ஆனால் மனநோயின் ஆரம்பம் என்பதற்கு சில அறிகுறிகளும் உண்டு. சிலர் தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபடுவது, மதுபானம் மற்றும் போதைப்பொருள் அருந்துவது, பிறரில் இருந்து ஒதுங்க விரும்புவது, பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளை துன்புறுத்துவது போன்ற விடயங்களில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

சிலர் தமது மனவழுத்தத்தின் காரணமாக மதுபானம் அருந்துவர். வேறு சிலர் மதுபானம் மற்றும் போதைப் பொருள் உபயோகிப்பதனால் மனவழுத்தத்துக்கு ஆளாவர். மனநோயின் ஆரம்ப கட்டமாக தற்கொலை முயற்சிகளையும் கருதலாம். ஒரு தடவை தற்கொலை முயற்சி செய்யும் போது அது மனநோயாக கருதப்படாவிட்டாலும் அது தொடரும் போது அதனை மனநலமின்மையின் அறிகுறியாகக் கொள்ளலாம்.

சிலர் தமது மனநலமின்மையின் வெளிப்பாடாக பிறரைப்பொதுவாகப் பெண்கள், குழந்தைகளை துன்புறுத்தும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவர். அதே வேளை இப்படியான துன்புறுத்தல்களுக்கு தொடர்ச்சியாக உள்ளாக்கப்படும் குழந்தைகள் மற்றும் பெண்களும் மனநலக்குறைவுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதுண்டு.

யுத்தம் அனைத்து தரப்பினரையும் மனநோயின் எல்லைக்கு கொண்டு செல்கிறது. அதன் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்தை மற்றும் உறவினரை வீடுவாசல்களை இழந்த குழந்தைகள், பெண்கள் ஏன் ஆண்களும் கூட உளரீதியில் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

யுத்தகால வன்முறைகள், நிகழ்வுகள், ஆயுதபேரோசைகள், தாக்குதல்கள் தொடர்ச்சியாக மனவழுத்த நிலைக்கு தள்ளுகிறது. உலகரீதியில் நோக்கும் போது நோயாளிகளில் 8.1 சதவீதத்தினர் மன நோயாளிகளாகும். அதே வேளை இதய நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் 4.8 சதவீதமும் மற்றும் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் 5.8 சதவீதம் மட்டுமே. இலங்கை நிலவரம் அதற்கு ஒரு படிமேல் ஒரு லட்சம் பேருக்கு 47 பேர் என்னும் ரீதியில் இலங்கையில் தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர்.

அத்துடன் இங்கு மதுபானம் அருந்துபவர்களின் எண்ணிக்கை 75,000 ஆகும். (விலை குறைப்புக் காரணமாக மிக விரைவில் 1 லட்சமாக உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.)

இங்கு இளைஞர்களைப் பொறுத்தவரை சுமார் 70,000 பேர் ஏதாவது ஒரு மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அத்துடன் 5-20 விரதத்தினர் 65 வயதுக்கு அதிகமானவர்களாகும். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் தமது பிள்ளைகளை பிரிந்து அல்லது புறக்கணிக்கப்படுவதால் உளஉளைச்சலுக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றனர்.

ஆகவே பல வழிகளில் பார்க்கும் போது இங்கு மனநோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதற்கான சாத்தியங்களே அதிகமாக உள்ளன.

நன்றி : வீரகேசரி.

தமிழ் டெனிஸ் கலாச்சார விழா.

கொல்ஸ்ரப்போ கலாச்சார இல்லமும் தியாகேஸ் வசந் அவர்களும் இணைந்து தமிழ் டெனிஸ் கலாச்சாரவிழா ஒன்றினை நடாத்தத் தீர்மானித்துள்ளனர்.

காலம். 29. 03. 1996.

நேரம். 17.30 மணி.

இடம். MUSIKTEATRER HOLSTEBRO.

SØNDERLANDS GADE 2

7500 HOLSTEBRO.

மேலதிக தொடர்புகளுக்கு

TLF. 97403191, 97403100

புதியவை

எமக்கு....முரளி

கொல்ஸர்ப்போ நகரத்தில் தன் மகள் குடும்பத்தாரோடு வாழ்ந்து வரும் 67வயதுடைய திருமதி சம்பூரணமம்மாவோடு சில மணி நேரம் உரையாடும் சந்தர்ப்பம் அண்மையில் எனக்குக் கிட்டியது. அம்மாவோடு கதைத்த போது அறிந்து கொண்டவை, கேட்டுக் கொண்டவை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. கதைத்தவைகள் அனைத்தும் சுவையாவை, இனிமையாவை. நான் பகிர்ந்து கொண்டவற்றில் குழந்தைப் பேறு,எம் நாட்டுக் குழந்தைப் பராமரிப்பு என்பவைகள் பற்றி நீங்களும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக சில தகவல்களை இங்கு தர விழைகின்றேன்.

அம்மா உங்களைப் பற்றி கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்....?

அம்மா: என்னத்தைச் சொல்ல.. 15வயதில் திருமணம் செய்து 18வது வயதில் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தேன். அதுவும் பிறந்து 3வது நாள் இறந்து போய் விட்டது. கடவுளே...அதுவும் இருந்தால் என்றபடி இரு கைகளையும் டெலேயுயத்திய வண்ணம் மீண்டும் சொல்லத் தொடங்கினார். கடவுளே தந்தவொன்றையும் பறித்து விட்டாயா என வேண்டியழுத போது ஒன்பது செல்வங்களை அள்ளித் தந்தார். ஒவ்வொரு குழந்தைக்குமிடையில் இரண்டரை வயது வித்தியாசம். இன்று மூத்தவருக்கு 48 வயது. அவர் இன்று இலங்கையில் சிறையில் இருக்கின்றார் என்ற போது அவரது குரல் தளதளத்து அடைத்துக் கொண்டது. சேலைத் தலப்பால் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டார். என்ன மாதிரியெல்லாம் வாழ்ந்தனாங்கள் இன்று அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சிதறி.. வசனத்தை முடியாமல் தலையை உயர்த்தினார். எங்கள் ஊரில் பிரச்சினைகள் கூடியதால் ஒரு ஆறுமாதம் மூத்த மகளோடு மட்டக்களப்பில் இருந்து விட்டு இப்ப கடைசி மகளோடு மூன்றரை வருசமாய் இங்கே வந்திருக்கின்றேன்.

அம்மா நீங்கள் கற்பமாய் இருந்த போதும் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த போதும் எப்படிக் கவனிக்கப்பட்டீர்கள்.....?

அம்மா: ஒரு பெண் கற்பமாயிருந்தால் அவள் எங்கேயிருந்தாலும் எப்போதும் ஆறுதலாகவும், அமைதியாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்படியான வேளையில் நல்ல புத்தகங்களை வாசிக்க வேண்டும். அத்தோடு ஒழுங்காக கிரகமாக குளித்து முழுக் வேண்டும். குளிப்பு முழுக்கு ஒரு கற்பிணிப் பெண்ணுக்கு மிகவும் முக்கியம். குழந்தை பிறந்து விட்டால் அவள் நன்றாகச் சாப்பிட வேண்டும். பால் குடிக்க வேண்டும். தாயானவள் திடகாத்திரமாய் இருந்தால் தான் குழந்தைக்குத் தாராளமாய் பால் கொடுக்க முடியும். குறைந்தது ஒரு வயது வரையாவது பால் கொடுக்க வேண்டும். தாய்ப் பால் தான் ஒரு குழந்தைக்குச் சிறந்த மருத்துவம்.

என்னுடைய குழந்தைகள் ஒண்டரை இரண்டு வயது வரையும் தாய்ப்பாலைக் குடித்தார்கள். இந்த நாட்டில் வாழும் எம்நாட்டுப் பெண்களால் அப்படிக் கொடுக்க முடியாது தான். வேலைக்கோ அல்லது பாடசாலைகளுக்கோ போக வேண்டியிருப்பதால் அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்.

ஒரு குழந்தையைப் பெற்றவுடன் நீங்கள் எப்படிக் கவனிக்கப்பட்டீர்கள்.....?

அம்மா: நல்ல வேர்க்கொம்பு, உள்ளி மிளகு, உப்பு, புளி, கறிவேப்பிலை போட்டு சந்தனம் போல் அரைத்த உருக்கனோடு ஏதாவது விரும்பிய காலைச் சாப்பாடு தருவார்கள். இது குழந்தை பிறந்து பதினொரு நாள் வரையும் காலையும் மாலையும் தருவார்கள். மத்தியானமும் உருக்கனோடு சோறு. அல்லது கருவாடு கத்தரிக்காய்க் கறியோடு சோறு அரைஅவியல் முட்டையும். கோப்பி தேத்தண்ணி கிடையாது. பச்சைத் தண்ணி தான். பதினொராவது நாள் வேர்க்கொம்புத் தேத்தண்ணி தருவார்கள். பன்னிரண்டாவது நாள் முட்டை விட்ட வெள்ளையப்பம் அல்லது வேறு இலகுவான சாப்பாடுகளோடு சாதாரணச் சாப்பாட்டுக்குத் திரும்பலாம்.

நொச்சி, பருத்தி, ஆமணக்கு, வேம்பு எல்லாக் குழைகளையும் கட்டுக் கட்டாய்க் கட்டி இரவில் வைத்து ஊறவிட்டு நல்லா அவித்த வென்னியால்த் தான் குளிக்க வார்ப்பார்கள். அந்தக் குழைகளை எடுத்து நாரியிலே உருகுவினம், எவ்வளவோ சுகமாயிருக்கும். குழைக்கட்டையெடுத்து வயிற்றில் வைத்து அமர்த்தியிருக்கத் தான் நாரியை உருகுவினம். அப்போது விரிந்த நாரி எலும்புகள் இறுகத் தொடங்கும். அந்தச் சுடுதண்ணிக் குளிப்புக்கும், அந்தக்குழையுருவலுக்கும் எழும்பி ஓடலாம் என்ற தெம்பும் உணர்வும் வரும். அந்தச்சுகம் இங்கு வாழும் பல தாய்மார்களுக்கு கிடைக்காமல் போய் விட்டது. வருத்தம் தான். நாட்டில் பெற்றெடுக்கின்றவர்களும் அப்படியான சுகத்தைப் பெறமுடியாத நிலை தான் அங்கேயும்.

ஐந்து நாளைக்கு குழை வென்னி. இரண்டு நாளைக்கு பட்டை

வென்னி. பட்டை வென்னியென்றால் வேப்பம் பட்டையெடுத்து ஊறவைத்து அவித்த வென்னி. இந்தக் குளியல் ஏழாவது ஒன்பதாவது நாட்களில் தான். பதினோரா வது நாள் தான் பட்டைத் தண்ணி முழுக்கு.

குழந்தை வளர வளர எப்படிக் கவனித்தீர்கள்.....?

அம்மா: எங்களுடைய நாட்டிலே குழந்தைகளுக்கு எண்ணெய் பூசி வெய்யிலில் படுத்த வேண்டும். இது ஒரு முக்கியமான விடையம். நன்றாக எண்ணெயைப் பூசி ஊற விட்டு வெய்யிலில் படுத்த அவை நன்றாகக் காலைக் கையையடிப்பினம். அப்படி அடிக்க அடிக்க உடம்பு நரம்பு பலமாக வரும். நிறை குறைந்த குழந்தைகளாக இருந்தால் ஒலிவ் எண்ணெய் ஒரு ஆறுமாதம் பூசி வர நல்ல கட்டுமஸ்த்தான குழந்தையாக வளர்ந்து வரும். இந்த நாட்டிலே குளிர் அதிகமானதால் இவற்றைச் செய்து பார்க்க முடியாது.

அடுத்து எங்களுடைய நாட்டிலே குழந்தைகளுக்கு தலையவிதல், அல்லது அசுகுணி, கரப்பன், கிரந்தி என்று பலவிதமாகச் சொல்வினம். குழந்தை பிறந்து 31வது நாள் முடிய கருஞ்சீரகத்தையெடுத்து மெதுவாகக் குத்திப் போட்டு ஒரு சின்னக் கிண்ணத்திலே நல்லெண்ணெயில் ஊறவைத்து ஒரு மூன்று மாதம் தொடர்ந்து குழந்தையின் தலையில் வைத்து வர ஒரு அவியலும் எட்டியே பார்க்காது.

இதே போல் வயிற்றில் பூச்சி பல்லுநெறுமுதல் மலவாசலில் சொறிவு வயிற்றைக் குத்தியிருத்தல் போன்ற நோய்கள் அடிக்கடி குழந்தைகளுக்கு வருவதுண்டு. அதற்காகத் தான் அன்றிப்பால் கொடுப்பது வழக்கம். இதற்கெல்லாம் காரணம் பூச்சி தான். இதற்கு சிறந்த மருந்து மாதம் ஒரு முறை மாதாளம் பழம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் ஒரு பூச்சியும் வளராது. மாதாளம் பழம் இல்லாத காலத்தில் அந்தத் தோலை எடுத்து வைத்து நன்றாக அவித்து இந்தத் தண்ணியிலே ஒரு தேக்கரண்டி கொடுத்து வர ஒரு பூச்சியும் வராது. இதை இங்கேயும் கடைப்பிடிக்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன். இதையெல்லாம் எனக்கு கலட்டிப் பரியாரி தான் சொல்லித் தந்தவர். என்னுடைய ஒன்பது பிள்ளைகளும் ஒருநாளாவது பூச்சி கீச்சியென்று அவஸ்த்தைப் படவில்லை.

குழந்தைகளுக்கு உணவூட்டும் போது யாருக்கும் தெரியாமல் தனித்து வைத்து கொடுக்க வேண்டும். மற்றவர்கள் கண்படக் கூடாது. உணவூட்டும் போது நல்ல புத்திமதிகளையும், நல்ல அறிவுரைகளையும் சொல்லிச் சொல்லி ஊட்ட வேணும். உணவு எப்படி உடம்பில் சேருகின்றதோ அதே போல் நல்ல எண்ணங்களும் மூளையிற் போய்ச் சேரும்.

நான் முன்பு சின்னாய் இருந்த போது படித்த சில பாடங்களைச்

சொல்லிய படியே என் குழந்தைகளுக்கு உணவூட்டினேன்.
 கந்தசாமி ஒரு நல்ல சிறுவன்.
 வீண்வார்த்தைகள் பேசாமலும், விளையாடாமலும் தாய்
 கொடுக்கும் உணவை விரும்பி உண்பான்.
 இதே போல்
 காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு பின்பு
 கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு
 மாலை முழுதும் விளையாட்டு என்று
 வழங்கப்படுதிக் கொள்ளு பாப்பா.

இவைகளைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி குழந்தைகளுக்கு உணவையூட்டவேண்டும். அவர்களும் கேட்டுக் கொண்டே சாப்பிடுவார்கள். பின்னர் அவர்களையே கேட்பேன். கந்தசாமி என்ன செய்வான்.....? வீண்வார்த்தைகள் பேசாமலும், விளையாடாமலும் தாய் கொடுக்கும் உணவை விரும்பி உண்பான் என்று அவர்களே சொல்லிச் சொல்லிச் சாப்பிடுவார்கள். இப்படியே ஒரு மாதிரி சாப்பாடு முடிந்து விடும்.

அம்மா பல குழந்தைகள் பிறக்கும் போதே இறந்து விடுகின்றது. தமிழ்க் குழந்தைகள் மட்டுமல்ல டெனிஸ்க் குழந்தைகளும் தான். கொடி சுற்றிப் பிறந்தது தான் காரணம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இது பற்றி ஏதாவது சொல்ல முடியுமா...?

அம்மா: என்னுடைய காலத்திலே அப்படி ஒருவரும் இறந்ததாக நான் அறியவில்லை. நான் கூட கொடி சுற்றித் தான் பிறந்தேன். என்னுடைய மூத்த மகளும் கொடி சுற்றித் தான் பிறந்தனர். எங்களுடைய நாட்டிலே ஒரு பழமொழியுண்டு,

மாலை சுற்றிப் பெண் பிறந்தால் மாமனுக்காகாது.
 கொடி சுற்றிப் பெண் பிறந்தால் கோத்திரத்துக்காகாது.

மாலை சுற்றியென்றால் குழந்தை பிறக்கும் போது கொடியானது களுத்திலே சுற்றியிருப்பதைக் குறிக்கும். குழந்தை பிறக்கும் போது கொடியானது இடுப்பைச் சுற்றியிருந்தால் கொடி சுற்றிப் பிறந்தது என்று பொருள்படும்.

நான் பிறந்து மூன்றாவது மாதம் என்னுடைய மாமா இறந்து போனார். மாலை சுற்றிப் பிறந்ததால்தான் தான் மாமா இறந்து போனார் என்று எல்லோரும் சொன்னவை. என்னுடைய மூத்த மகளும் என்னைப் போலவே மாலை சுற்றிப் பிறந்தனர். ஒரு கேடும் எங்கள் குடும்பத்தில் நடைபெறவில்லை. ஆனால் இங்கே குழந்தைகள் இறப்புக்கு வேறு காரணங்கள் இருக்கலாம். இங்கே கனபேர் கதைக்கும் போது இந்த நாட்டு வைத்திய முறைகளிலும் ஆஸ்பத்திரிகளிலும்

நல்ல நம்பிக்கையுள்ளதாகத் தெரியவில்லை. எங்களுடைய நாட்டுப்பரியாயார் கூட கும்மா கையைப் பிடிச்சுப் போட்டு என்ன வருத்தமெண்டு சொல்லிப் போடுவினம். ஆனால் கடவுளேயெண்டு இங்கே குறைமாதத்திலே பிறக்கிற குழந்தைகளை வாழ வைத்து விடுகின்றார்கள். ஆனால் எங்கடை நாட்டிலேயும் இப்படி வசதிகள் இருந்தால் ஒரு மாதிரி நிமிர்த்திப் போடுவங்கள்.

அம்மா மாலை சுற்றி, கொடி சுற்றி ஆண் குழந்தை பிறந்தால் என்ன நடக்கும்

அம்மா: கெக்கட்டம் விட்டுச் சிரித்தபடியே தம்பி.... எங்கடை வாழ்க்கை முறைகள், கலாச்சாரம், பாரம்பரியம் எல்லாம் பெண்கள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது போல் ஆக்கியிருப்பதனால் ஆண்களைப் பற்றி ஒன்றுமே பெரிது படுத்தப் படுவதில்லை. எல்லாச் சங்கதிகளும் தான்.

அம்மா வேறு ஏதாவது சொல்ல விரும்புகின்றீர்களா.....?

அம்மா: தம்பி என்னத்தைச் சொல்ல.... ஒரு விடையம் தாய்மாருக்கு.. எனக்கு மூத்த மகன் பிறந்த போது ஒரு நாள் நான் படத்துக்குப் போயிருந்தேன். ஐயோ அவன் அங்கே படுத்திய பாடு. ஒரே அழுகையும் சத்தமும் எனக்கு ஒரே வெட்கமாய்ப் போச்சு. ஏன் வந்தேன் என்றாகி விட்டது. அன்று நினைத்தானால் குழந்தைகள் வளர்ந்து எப்போ கதிரையிலே இருக்க ஆளாகினமோ அப்போது தான் படம் பார்ப்பது என முடிவெடுத்தேன். அன்றிலிருந்து 15 வருடத்துக்குப் பிறகு தான் படமே பார்க்கப் போனேன். இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் தாயானவள் தன் குழந்தைக்காக பல விடயங்களைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும். முற்றும்.

வேரும் வாழ்வும்

புலம்பெயர் ஈழத்தமிழர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பொன்று "பனியும் பனையும்" என்ற தலைப்பில் ஏற்கனவே வெளிவந்துள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து வேரும் வாழ்வும் என்ற தலைப்பில் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியொன்று வெளிவரவிருக்கின்றது. இதில் உங்கள் சிறுகதையும் இடம்பெற விரும்பின் ஏப்ரல் 20க்கு முன்னர் கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைப்புகள். சிறுகதையோடு எழுத்தாளரின் பாஸ்போட் அளவிலான புகைப்படமும், அவர் பற்றிய சிறு குறிப்புக்களும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

T. THARAMAGULASINGAM
P.O.BOX 74
6600 VEJEN.
DENMARK

S.PONNUTHHURAI
1/23 MUNROS STREET
EASTWOOD
N.S.W. 2122
AUSTRALIA

அறுவடை

விரைவாய் நடந்து
வேகமாய் ஓடி
உனைப் பிழிந்து
இந்தச் சமூகத்திற்குக்
காத்திரமாயிரு.

அகதியாயுனை ஏற்றதற்காய்
இணைவாக்கத்தினையிந்தச்
சமூகத்தோடு மணமுடி.

அதுவரை!
காந்தர்வங்கொள்.

உன்னுதிரத்தை
வியர்வையாய்ச் சிந்தி
புல் மண்டிக்கிடக்கும்
மண்ணிதனையுழுது
மறுத்து உன்
உதிரத்தை உரமாக்கு.

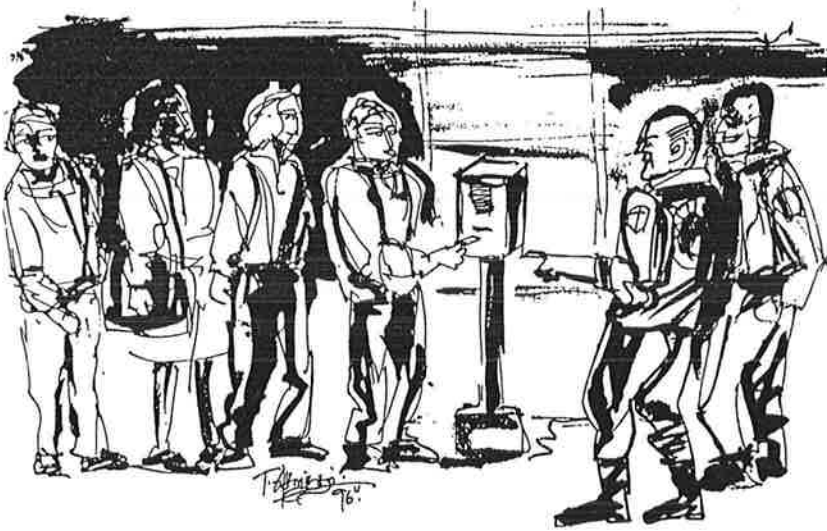
அறுவடை முடியுமுன்
வைக்கோற் பட்டடையாய்
மாற்றிவிடுமுனை
இச்சமூகம் இதனிடைக்குள்
உனை மகிழ்த்தி
உணர்வற்ற உடலாய்விடு.

-லோகநாதன்.சிச.

சிறு கதை.....

ழற்கள் வெளியே

- வர்

நான் அந்தப் புகையிரத நிலையத்தை வந்தடைந்த போது கடிகாரம் காலை 9.20 ஐக் காட்டியது. நடந்து வந்த களைப்புத்தீர என்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டேன். ஒன்பதரைக்கு வரும் புகையிரதத்திற்கு ரிக்கெற் எடுத்துத் தயாராவதற்கு பத்து நிமிடங்கள் தாராளமாகவே போதும். டென்மார்க்கிற்கு வந்த இந்த எட்டு வருடத்தில், கடிகாரத்தின் பின்னால் ஒருவதற்கு நன்றாகவே பழகியாயிற்று. வந்த புதிதில் டனிஷ் பாடசாலைக்குச் சென்றுவந்த நாட்கள் இப்போ ஞாபகத்தில் வந்தன. முல்லைத்தீவு-யாழ்ப்பாணம் பஸ்சை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு உவன் எங்கே நேரத்துக்கு வரப்போகிறான் 'என்று சில நிமிடங்கள் தாமதமாக வந்து பல நாட்கள் பாடசாலைக்குப் போகாமலே இருந்திருக்கிறேன். அந்த அனுபவங்கள் என்னை இந்த வாழ்க்கைக்கு நன்றாகத்தான் தயார்ப்படுத்தி விட்டன. ரிக்கற் எடுக்க வேண்டுமென்பது ஞாபகத்தில் வர பழைய நினைவுகள் விடுபட்டுப் போயின.

அது வின்னர் காலத்தின் ஆரம்பகாலப்பகுதி. காற்று நன்றாகவே குளிரை அள்ளிக் கொண்டு வந்தது. கதவைத் திறந்து கொண்டு புகையிரத நிலையத்தினுள் நுளைந்தேன். அங்கிருந்த இதமான வெப்பம் உடலை மாத்திரமல்லாது, மனதையும் சற்று உற்சாகப்படுத்தியது போலத் தெரிந்தது. வழமை போலவே இன்றும் அங்கு சனக்கூட்டம். அவசரமான மனிதர்கள். ரிக்கற் எடுப்பதற்காக அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த அந்தத் தானியங்கி இயந்திரத்தின் முன்னர், மக்கள் தாங்களாகவே ஒரு வரிசையை ஏற்படுத்தி நின்று கொண்டிருந்தனர். டனிஷ் மக்களிடம் நாங்கள் கற்றுக் கொள்ளவேண்டிய விடயங்கள் நிறையவே இருக்கின்றன, என்று நினைத்தவாறு நானும் அவர்கள் பின்னால் நின்றுகொண்டேன். என் பின்னாலும் வரிசை நீண்டுகொண்டு போயிற்று.

ரிக் கற் எடுக்கும் அந்தத் தானியங்கி இயந்திரத்தைப் பார்க்கும் போதெல்லாம், நவரத்தினம் கொண்டக்டர் அண்ணையை நினைத்துக் கொள்வேன். அவரென்றால் ரிக் கற் எடுப்பவர்களின் வயதுக்குத் தக்கவாறு, பகிடிகள் சொல்லியபடி ரிக் கற் தருவார். ஆனால் இந்த இயந்திரத்தினால் அவ்வாறு செய்ய முடியாது.

எனக்கு முன்னால் 25 வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு டனிஷ்க்கார இளைஞன் நின்றுகொண்டிருந்தான். எங்கோ பயணம் போகிறான் போலும். முதுகிலும் தோளிலும் தொங்கிய பெரிய பிரயாணப் பைகள் என் முகத்தில் இடித்தன. ஓரடி பின்னால் விலகி நின்றுகொண்டேன். அவனும் என்னை ஒருதரம் பார்த்துக் கொண்டான்.

வழமையில் வரிசை வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் இன்று எனக்கு முன்னால் நின்றுகொண்டிருந்தவர்கள், சற்றுத் தாமதமாகச் செயற்படுவது போலத் தோன்றியது. இந்த வேகத்தில் போனால் நான் எனது புகையிரதத்தையும் தவற விட்டுவிடலாம். சற்று எட்டி முன்னால் பார்த்தேன், ஒவ்வொருவரும் அந்த இயந்திரத்தில் ஒட்டப்பட்டிருந்த விளம்பரத் துண்டொன்றை நின்று வாசித்து விட்டே பின்னர் தமக்குரிய பயணச்சீட்டை எடுப்பது தெரிந்தது. நான் எட்டிப் பார்க்கவும், ரிக் கற் எடுத்துவிட்டு திரும்பி வந்துகொண்டிருந்த ஒரு நடுத்தர வயது டனிஷ்க்காரன் என்னைக் கடந்து செல்லவும் சரியாகவிருந்தது. அவன் எரிச்சலும் கோபமும் கலந்த பார்வையில், என்னை முறைத்துவிட்டுச் போவது போல எனக்குத் தெரிந்தது. ஓரிரு அடிகள் எடுத்து வைத்தவன் திரும்பிப் பார்த்து 'துர்' வென்று எச்சில்

உமிழ்ந்துவிட்டுச் சென்றான். இருந்தாற் போல அந்த அறையின் வெப்ப நிலை கூடி, வெப்பத்தால் வியர்த்து, முகம் சிவந்தது போன்ற உணர்வு இது எனக்காக நடந்ததா? அல்லது அவன் தனது கபாவத்தால் செய்த செயலா? என்னால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை.

ஆனால் அடுத்துவந்த ஏளனம்கலந்த சில அருவருப்புப் பார்வைகள் என்னைத்தாக்கிய போது, இவையெல்லாம் எனக்காகத்தான் என்பது புரிந்தது. 'நீங்கள் எல்லோரும் எப்போ ஊருக்குத் திரும்பிப் போகிறீர்கள்? எங்கள் நாட்டை அகத்தப்படுத்தாதீர்கள் நரகத்துக்குப் போகிறவர்களே!' என்று கிழவியொருத்தி எனக்கருகில் வந்து கண்ணாடியை உயர்த்தி முறைத்துச் சொல்லிவிட்டுப் போனாள்.

எனக்கு ஒன்றுமட்டும் புரிந்தது, அங்கே அந்த தானியங்கி இயந்திரத்தினடியில் ஏதோவொன்று, எனக்காக அல்லது என்னைப்போன்ற வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிராக, நடக்கிறதென்பதை மட்டும் புரிந்து கொண்டேன். மணதிலிருந்த உற்சாகம் மறைந்து பழையபடியும் அந்தக் கசந்த, இரவல் என்ற உணர்வு வந்து ஒட்டிக் கொண்டது. நான் இதிலிருந்து மீள இன்னும் சில நாட்களாகலாம். அதன் பின்னர் என்னைச் சந்தித்த பார்வைகளையெல்லாம் விலக்கி அந்த இடத்தில் வெறுமனே நின்றேன். எனக்கு முன்னால் பிரயாணப் பைகளுடன் நின்றிருந்த அந்த இளைஞன் இப்போ அந்தத் தானியங்கியின் முன்னால் நின்றான். அவனையும் விட்டால் அடுத்து நான். எப்படியும் அந்த இடத்தை விட்டுப் போனால் போதுமென்ற உணர்வு. இப்போ என்னால் அந்த இளைஞனையும் தாண்டி அந்த இயந்திரத்தில் ஒட்டப் பட்டிருந்த விளம்பரத் துண்டை ஓரளவு வாசிக்க முடிந்தது.

'முப்பதாயிரம் டனிஷ்க் காரர்கள் டென்மார்க்கில் வீடில்லாமல் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்காக அகதிக் கிராமம் அமைப்பது எப்போது?' என்று எழுதப் பட்ட தலையங்கம் மாத்திரம் எனக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. அந்த இளைஞனின் பெரிய பிரயாணப் பைகள் எனது வாசிப்பை அடிக்கடி இடைஞ்சற் படுத்தியது. வீட்டு வசதியுடன் வாழும் வெளிநாட்டவர்கள், வீடில்லாமல் வாழும் டனிஷ்க்காரர்கள் பற்றிய புள்ளி விபரங்கள், செய்திகள் கீழே தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன. எனக்கு முன்னால் நின்ற அந்த இளைஞன் அதையே உற்று பார்த்தபடி இருந்தான். அவனது என்னிலான எதிர் வெளிக்காட்டல் என்ன மாதிரியிருக்கும்? பெரிய தாக்குதலொன்றுக்கு என்னைத் தாயார்ப் படுத்திக் கொண்டேன்.

அந்த இளைஞன் ஒரு தடவை என்னைத் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டான். நான் அந்த துண்டுப் பிரசுரத்திலேயே கண்ணாயிருந்தேன். நான் அதை வாசிக்கிறேன் என்பதை தெரிந்துகொண்டவன், விருக்கென்று அந்த துண்டுப் பிரசுரத்தை கிழிக்கத் துவங்கினான். ஒரு சிறு துண்டு விடாது கிழித்தவன், தனக்குரிய பயணச் சீட்டையும் எடுத்துக் கொண்டு ஒரு நட்புக் கலந்த பார்வையுடன் சிரித்தபடி என்னைத் தாண்டி நடந்தான். அடிபட்டுப் போயிருந்த மனதுக்கு அவனது சிரிப்பும் செயலும் ஆறுதலாக இருந்தது. அவன் மீது ஒரு நன்றியுணர்வும் ஏற்பட்டது.

நான் புகையிரத மேடைக்கு வரவும், புகையிரதம் வந்து நிற்கவும் சரியாக இருந்தது. கவலை, ஏக்கம், ரோசம், உணர்வுகளின் கவலையால் உடலும் பலமீழ்ந்து சோர்வாகி இருந்தது. வந்து நின்ற புகையிரதத்தினுள் ஏறி, உட்காருவதற்கு இடம் தேடினேன். எதிரும் புதிருமாக நான்குபேர் அமரக்கூடிய இருக்கைகளில் மூன்று தமிழர்கள் இருப்பது தெரிந்து மனதில் பழையபடி உற்சாகம் வந்து தொற்றிக் கொண்டது. அவர்கள் என்னவர்கள்... எந் நாட்டவர்கள்... என் சகோதரர்கள்... என் கவலைகள், ஏக்கங்கள், உணர்ச்சிகளைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவர்கள். அவர்களிடம் என்னைக் கொட்டித் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். குங்குமப் பொட்டுடன் நாகரீகமாக இருந்த அந்தப் பெண் ஊரிலிருக்கும் என் அக்காவின் முகச் சாயலை ஒத்திருந்தாள். அவளருகே ஒருவன். அவளது கணவனாக இருக்கவேண்டும். எதிர் இருக்கையில் சுருண்ட தலை முடியுடன் உயரமாக ஒரு இளைஞன். இந்திய அகதிமுகாமில் இருந்து கொண்டு தன் கவலைகளை கடிதத்தில் வரிவரியாக எழுதும் என் தம்பியின் சாயலை நான் அவனில் கண்டேன்.

வணக்கம் தெரிவித்தவாறு அந்த இளைஞனின் பக்கத்தில் அமர்ந்து கொண்டேன். அந்தப் பெண்ணின் அருகில் இருந்தவன் மாத்திரம் பதில் வணக்கம் சொல்லிக் கொண்டான். அந்தப் பெண்ணின் வாய் அசைந்ததே தவிர வார்த்தைகள் எதுவும் வெளிவரவில்லை. அந்த இளைஞன் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்து ஒரு தலையாட்டலுடன் நிறுத்திக் கொண்டான். மூவரும் மேலும் பேச்சை வளர்க்க விரும்பாதவர்கள் போல ஜன்னலுக்கு வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆரவாரத்துடன் பேச்சை ஆரம்பித்த நான் இறுகிக் கிடந்த அவர்களின் முகத்தைக் கண்டு என்னைச் சற்று நிதானப் படுத்திக் கொண்டேன். நான் வந்து அவர்களது அமைதி குலைந்ததை அவர்களது பார்வை சொல்லிற்று. வேண்டாத விருந்தாளியாக அந்த இடத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். இது ஏன்? எங்களுக்குள் என்ன நடக்கிறது? ஏன் என்னுடன் உரையாட அவர்கள்

விரும்பவில்லை? எதுவும் புரியாமல் வெறுமனே உட்கார்ந்திருந்தேன். சங்கோஜ மிகுதியால் கைகள் ஒன்றையொன்று பிசைந்து கொண்டன. பற்கள் கீழுதட்டைக் கடித்துக் கடித்து இரத்தம் வரும்போல வலித்தது.

புகையிரதம் தன்பாட்டில் வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. அந்த மூவரும் ஜன்னல்வழியே வினர்ர் காலத்தின், மொட்டையாக்கப்பட்ட மரங்களிடையே உலக அதிசயங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். பாசத்தைப் பொழியும் இலங்கையிலிருக்கும் என் அக்காவும், இந்திய அகதிமுகாம் தம்பியும் என் நினைவில் வந்து போயினர். ஐரோப்பிய வாழ்க்கையில் நீங்களும் இப்படித்தான் நடந்து கொள்வீர்களா? ஏனோ காரணமறியாமல் என் அக்காவிலும், தம்பியிலும் வெறுப்பு ஏற்பட்டது. பக்கத்தில் ஒரு மனிதம் வதைபடுவது தெரியாமல் அந்த மூவரும் இப்போதும் வெளியே காய்ந்த புற்களிலும் மரங்களிலும் அழகைத் தேடிக்கொண்டிருந்தனர்.

அந்த மூவரையும் ஒரு தரம் பார்த்துக் கொண்டேன். அந்தப் பெண்ணைப் போல கத்தரித்து விடப்பட்ட புருவங்களும் உதட்டுச் சாயமும் என்னிடம் இல்லைத்தான். அல்லது அந்தச் சகோதரர்களைப் போன்ற நாகரீகத் தோற்றம் என்னிடம் இல்லைத்தான். ஆனால் அவர்களிடம் இல்லாத ஏதோவொன்று என்னிடம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரிந்தது. அந்த ஒன்று இருக்குமட்டும், என்னால் மற்றவர்களை நேசிக்க முடியும்.

நான் இறங்கவேண்டிய இடம் நெருங்கியது. நான் எழுந்து நின்று அவர்களைப் பார்த்தேன். என் பார்வையைச் சந்திக்க விரும்பாதவர்களாய் இப்போதும் ஜன்னல் ஊடாகப் பார்த்தபடி இருந்தனர். கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வரும்போது, அவர்கள் தமக்குள் ஏதோ சொல்லிப் பெரிதாகச் சிரிப்பது கேட்டது. புகையிரதத்தால் கீழிறங்கி நின்றனுகொண்டேன். மேலே நடக்க வேண்டுமென்பதையும் மறந்து அப்படியே நின்று கொண்டிருந்தேன்.

நாங்கள் ஏன் இப்படி இருக்கிறோம்...? தமிழர்களாகிய எங்களுக்குள்ளேயே வேறுபாடுகள்!!! ஒற்றுமையினங்கள்!!! புறக்கணிப்புகள்!!!! இதில் டனிஷ்காரன் எங்களை முறைக்கிறானென்று நாங்கள் எப்படி சொல்ல முடியும்? புகையிரதம் மெல்ல என்னைக் கடந்து சென்றது. நானும் போகவேண்டிய இடத்தை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினேன். ஏனோ அந்த டனிஷ்கார இளைஞனின் நட்புக் கலந்த சிரிப்பு அடிக்கடி ரூபகத்தில் வந்து போயிற்று.

(முற்றும்)

கி

டி

து

ம்

அன்புடன் சஞ்சீவி,
சஞ்சீவி 32 தரமாக இருந்தது.
உங்கள் கருத்தென்ன? பகுதியில் விவாகரத்துச் சம்பந்தமான பலரது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியிருந்தீர்கள். இங்கு விவாகரத்துச் செய்து கொண்ட இருவரைப் (கணவன்,மனைவி) தனித்துப் பேட்டி கண்டு எழுதியிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும்.
அடுத்து, யமுனா ராஜேந்திரன் அவர்கள் எழுதும் குருட்டிஸ்தான் கவிதை போன்று யாராவது ஈழத்து கவிதைகள் பற்றி ஆராய்ந்து ஓர் கட்டுரை எழுதினால் பிரயோ சனமாய் அமையலாம்.

- சிவகுமார்.

அன்புடன் சஞ்சீவி ஆசிரியர் குழுவிற்கு,

நான் கேட்டது "நாக் அவுட்" படத்தினை பெற்றுக் கொள்வது எப்படி என்பது பற்றித் தான். ஆனால் நீங்கள் தந்திருப்பது, நாக் அவுட் படம் பற்றிய விமர்சனம். அதுவும் முடிவில்லாத விமர்சனம். கட்டுரைக்கு என்ன நடந்தது, ஏன் இடைமில் நின்று போனது எதுவும் விளங்கவில்லை.

- அரவிந்.

அன்புடன் ஆசிரியர் குழுவிற்கு!

இதழ் 32ல் ஈழப் பிரச்சனைக்காக பல பக்கங்களை ஒதுக்கியிருக்கின்றீர்கள். "புகை மண்டலத்துள் மூழ்கிய உண்மைகள்" என்ற தலைப்பின் கீழ் வெளி வந்துள்ள தமிழ் இளைஞர் படுகொலைகளைப் படிக்க வேதனையாகவுள்ளது. எங்கு வாழ்ந்தாலும் தமிழன் உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு தான் வாழ வேண்டியுள்ளது.

சிறுகதை "காதலாகிய மனமும் கல்யாணமான உடலும்" மிகவும் சிறப்பாயிருந்தது. இன்றைய பல பேரது உண்மை நிலை. ஆதவனின் "மனவருத்தங்கள்" மனவருத்தத்திற்குரிய விடயம் தான். ஆனால், பெண்கள் தான் சாதிப் பிரச்சனையில் கூடிய பங்கு வகிக்கின்றார்கள் என்பதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. பெண்களுக்கும் பங்குண்டு, அதே நேரம் ஆண்களுக்கும் சம பங்குண்டு. மீனாட்சி கோவிலை மட்டுமன்றி சிவன் கோவிலையும் சேர்த்து என்ன செய்யலாம் என்று சிந்தித்தால் பயனாயிருக்கும்.

- திருமதி. கமலாதேவி.

புதியவர்களின் வருகை.

ஈழத்துக்கு வெளியே, ஒரு தசாப்த காலத்தைக் கடந்து வளர்ச்சி பெற்றுவரும் புலம் பெயர் இலக்கியமானது; புதிய இலக்கியச் சூழல், தமிழ் சார்ந்த பார்வையுடனான புதிய உள்ளடக்கங்கள், புதிய இலக்கியவடிவங்கள் என்று தன்னை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது எனலாம்.

ஆனால்;

ஏலவே தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் பிரசித்தமானவர்களும், பரிச்சயமானவர்களும் தான் புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் அத்திவாரக் கற்களாக இருந்தார்களெனினும்; தமிழின்பால் கொண்ட ஆர்வமுள்ள இளைஞர்களும் இத்துறைக்குள் தம்மை ஈடுபடுத்தி வந்திருப்பதை பு. பெ. இலக்கியத்தின் ஆரம்பகாலத்திலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இதேபோல் இன்று.....

புலம் பெயர் இலக்கியத்தினுள் இன்னும் ஒரு சிறப்பு அம்சம் ஆரம்பமாவதை துல்லியமாக உணரமுடிகிறது.

அதாவது புலம் பெயர் இலக்கியத்தினுள் புதிய படைப்பாளிகள் வருகையே அதுவாகும்.

ஆரம்ப காலங்களில்; தமிழின் மரபுரிதியான சிந்தனைகளோடும்; தமிழாகவே இருந்து புலம்பெயர்ந்த நாட்டுப் புதிய இலக்கியச் சூழலுடன் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன.

—ஆனால் இப்புதியவர்களின் புலம்பெயர் இலக்கியத்தினுள்ளான கால் வைப்பானது முந்தியவர்களிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்பதை அவர்களது படைப்புக்களை கூர்ந்து அவதானிப்பவர்கள் அறிந்து கொண்டிருப்பார்கள். இதை இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாகப் பார்ப்போமானால்.....

1. வயதாலும், தமிழ் இலக்கியச் சூழலோடு பரிச்சயமற்றவர்களும் தான் இந்த தொடக்கத்தை ஆரம்பித்து வைக்கிறார்கள்.

2.தொடர்புப் பரிவர்த்தனையில் சமூகத்தில் உணர்வுகளை கட்டி எழுப்பும் எழுத்து வெளிப்பாட்டுச் சிந்தனையிலும் இப்புதியவர்கள் ஆரம்ப நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

3. பழையவர்களது இலக்கியப் பார்வையிலிருந்து மாறுபட்ட; கலப்பற்ற சிந்தனை மரபொன்றினை தொட்டு எடுத்துக் கொண்டு வருபவர்களாகவும் இவர்களை இனம் காண முடிகின்றது. அதாவது தமிழ்ச் சூழலில் வளராத இவர்களது சிந்தனை மரபுரிதியன்றி, புதிய சூழலின் அனுபவங்களோடு புதிதாக மலர்கிறது எனலாம்.

4. பு. பெ. இலக்கியத்தை, எங்ஙனம் ஈழத்து இலக்கியத்திலிருந்து பிரித்

துப் பார்க்க வேண்டுமோ, அத்தனை மூல அம்சங்களையும் இப் புதியவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் காண முடிகிறது. அப்படியாயின் "சரியான பு. பெ. இலக்கியம் இப்பத்தாண்டு காலத்தின் பின்னே உருவாக்கம் பெறுகிறது" என்றும் கூறிக்கொள்ள வேண்டும்.

மேற்கூறிய பண்புகளைக் கொண்டு இன்று பு. பெ. இலக்கியத்தினுள் பிரவேசிப்பவர்களையே "புதியவர்களின் வருகை" என்று குறிப்பிடுகின்றேன். இப் புதியவர்களின் வருகை பு. பெ. இலக்கியத்தின் எதிர்காலத்திற்கு சிறப்பெனினும்..... இப் புதியவர்களிடம் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டிய அல்லது கவனத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டிய சில அம்சங்களும் உண்டு.

- a. பு. பெ.நாடுகளில் அந்நாட்டினரல்லாத பிற சமூகத்தினரின் வாழ்வை முற்றாக உணர்ந்து அனுபவிக்கும் இப் புதியவர்களின் வாழ்வின் அனுபவங்கள் இன்று இலக்கியமாகத் தொடங்கியுள்ளன. இதன் வழி இவர்களது படைப்புக்களின் உள்ளடக்கங்கள், அவை தாங்கிவரும் செய்திகள் கனதியானவையாகவும் இருப்பதை காண முடிகின்றது.
- b. தமிழ் சார்ந்து எழுதுவதிலும், அத்துடன் தமிழ் சமூக சாராம்சங்களை முற்றாக அறிந்திராத தன்மையினை இவை பெரிதும் கொண்டிருப்பது இவ்வகை இலக்கியங்களில் பெரிதும் பிரவிக்கிடக்கும் குறைபாடாகும்.
- c. மேற் கூறிய இரண்டு அம்சங்களோடு, ஒரு இலக்கியப் படைப்பின் மூலாதாரமாகத் திகழும், "உருவம்" என்பது இப் புதியவர்களின் ஆக்க சக்தியைக் குறைத்துவிடும் பெரிய குறைபாடாகக் காண முடிகின்றது. இக் குறைபாடுகளானது மேற்படி புதியவர்களின் படைப்பாற்றலை முற்றாகப் பாதிப்புக்குள்ளாக்கியுள்ளது என்றும் என்னால் சொல்ல முடியவில்லை.

ஏனெனில்,

மிக அண்மையில் 'சஞ்சீவி' மலர் 32ல் வெளிவந்த "காதலான மனமும் கல்யாணமான உடலும்" என்ற தலைப்புடனான 'லாயா' என்பவருடைய சிறுகதையைப் படித்தேன். உறுதியான கருத்தைச் சுமந்து நிற்கும் இக்கதையை எழுதியவருக்கு எனது பாராட்டுக்கள். புலம் பெயர் வாழ்வில் இன்னும் 5 ஆண்டுகளில் பல தமிழ் குடும்பங்களில் நிகழப் போகும் ஒரு பெரிய பிளவின் எச்சரிக்கையை இன்று இந்த யுவதியால் எழுதப்பட்டுள்ளமை கவனத்திற்குரியது.

சிறுகதை வடிவம் ஒன்றை மீறிக் கொண்டு, ஒரு நெடுங்கதைக்கோ அல்லது ஒரு குறுநாவலுக்கோ உரிய கரு ஒன்றை மிகச் சுருக்கமாகவும், அதே வேளை அதிலுள்ள செய்தியை சிதைந்து விடாமலும் சொல்லப்பட்ட விதம் இவரது எழுத்துக்கள் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டியது என்ற அக்கறையை

என்னுள் தோற்றுவித்துள்ளது.

லாயா போன்று பல உறுதியான புதிய படைப்பாளிகள் உருவாகி வருகின்றார்கள். இவர்களிடம் இருக்கும் இத்தன்மைகளோடு இவர்களிடம் நல்லிலக்கியவளமும், அத்துடன் நல்ல படைப்புத்திறனும் மேலும் வரப் பெறுமெனில்.....

புலம் பெயர் இலக்கியம் என்னும் பெயர் கொண்டிருக்கும் ஈழத்துக்கு அப்பாலான படைப்பிலக்கியம் ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு நல்ல படைப்புக்களைப் பெற்றுத்தரும் என்பது எனது கருத்தாகும்.

அக்கறையுடன்
முல்லைபூரான்.

கூட்டு வாழ்வு (Bofællas skab)

அகதிகளாக வந்த 18வயதிற்கு குறைந்தவர்களை பாரா மரிப்பதற்காக கேர்ணிங் நகரில் இயங்கிவரும் கூட்டு வாழ்வு (Bofælasskab) என்ற அமைப்பில் பணிபுரியும் திரு. செல்வகுமார் அவர்களை சஞ்சீவியின் சார்பில் கலந்துரையாடிய போது அவர் கூறிய சில தகவல்களை இங்கு தருகின்றோம்.

கேள்வி: இந்த அமைப்பின் நோக்கம் பற்றி சொல்ல முடியுமா?

செல்: டென்மார்க்கினைப் பொறுத்த வரையில் 18 வயதிற்கு குறைந்த பிள்ளைகள் அரசாங்கத்தின் குழந்தைகள் தான். இங்கே அகதிகளாக வந்தவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தால் அகதிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால் அகதிகள் சங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களுக்கு ஆவன உதவிகளைச் செய்து வரும். பெற்றோர் இல்லாத 18 வயதிற்கு குறைந்தவர்களுக்கு நகரசபை (Kommune) தான் பொறுப்பு. ஆனால் அகதிகள் சங்கத்தினருக்கு அது சம்பந்தமான அனுபவம் இருக்கின்றது என்ற காரணத்தினால் இந்தப் பொறுப்பினை அகதிகள் சங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதால் இப்படியொரு அமைப்பு உருவாகியிருக்கின்றது. இது போன்ற அமைப்புக்கள் டென்மார்க்கின் வேறு பாகங்களிலும் இயங்கி வருகின்றது. ஈரான், ஈராக், சோமாலியா, பொஸ்னியா, இலங்கை போன்ற நாட்டவர்களை கவனத்திற் கொண்டு இவ் அமைப்புக்கள் இயங்கி வருகின்றன. ஏற்கனவே இங்கு யாராவது சொந்தக்காரர்கள் இருந்தால் இப்படியாக வருபவர்களைப் பொறுப்பேற்கலாம். பல பேர் அப்படி உறவினர்களுடன் போயிருக்கின்றார்கள்.

இப்படியொரு அமைப்பினை ஏன் உருவாக்கியுள்ளார்கள் என்றால், சிறிய வயதிலே இங்கு வருபவர்கள் எல்லோரும் முதலில் இந்த டெனிஸ் சமுதாயத்தினைப் புரிந்து கொள்வதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டில் பிறந்து வளரும் குழந்தைக்கு என்ன வசதிகள் கிடைக்கின்றதோ அதே போல் இவர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றது. வருடத்தில் இரண்டு முறை மேலதிக உதவிப் பணம் 185 ரூபாய் (Gave kort) கொடுக்கப்படுகின்றது. அதாவது பிறந்த நாள் கொண்டாடுவதற்காகவும், நத்தார் விழா கொண்டாடுவதற்காகவும் இந்த உதவி செய்யப்படுகின்றது. இதே போல் விளையாட்டுத் துறை சம்பந்தமானவற்றிற்கும் (கராத்தை, நீச்சல்,.....) உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றது. அத்துடன் இவர்கள் தங்களுடைய கலை கலாச்சாரங்களைப் பேணுவதற்காகவும் சில வரையறுக்கப்பட்ட உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றது.

ஆனால் என்ன நோக்குடன் இந்த அமைப்பு ஆரம்பமானதோ அந்த அளவிற்கு நல்ல பெறுபேறுகளை இதுவரை பெற்றுவிடவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் இங்கே வந்திருக்கும் இளைஞர்கள் ஒரு கலாச் சாரம் பற்றியும் முழுமையாக அறிந்து கொள்ளாதவர்கள். அதாவது தங்கள் சொந்த கலாச்சாரம் பற்றியே பூரண தெளிவில்லாதவர்கள். அடுத்து, இவர்களுக்காக வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது புதிய அனுபவம் தான். இவர்களுக்காக வேலை செய்யும் சமூக சேவை உத்தியோகத்தவர்கள் கூட இந்த நாட்டு வாழ்க்கை முறை. இந்த நாட்டு நடை முறைக்குள்ளே நின்று தான் பார்ப்பார்கள். இதே போல் நகரசபை (Kommune) எவ்வளவு குறைந்த செலவில் இவர்களைப் பராமரிக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைந்த செலவில் பராமரிக்க முனைகிறது. நான் கேர்னிங்கில் வேலை செய்கிறேன். இங்கு நாமாக உடனே நேரடியாக எதை யும் செய்து கொள்ள முடியாது. ஏன் என்றால் கேர்னிங் நகரசபை கொல்ஸ்ரபோ அகதிகள் சங்கத்திடம் உரிய பணத்தினை கொடுத்து விட்டார்கள். இதன் நிர்வாகப் பொறுப்பும் கொல்ஸ்ரபோ அகதிகள் சங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. இதனால் எங்களுக்கு ஏதாவது தேவை என்றால் கொல்ஸ்ரபோ அகதிகள் சங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு தான் செய்ய முடியும்.

இதே போல் இவர்களுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள மொழி வகுப்பு 12 வயதிற்குட்பட்டவர்களில் இருந்து 18 வயதிற்கு உட்பட்டவர்களுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இங்கே 2-3 வருடங்களிற்கு முன் வந்தவர்களும், தற்போது வந்தவர்களும் ஒரே வகுப்பில் வைத்துத் தான் படிப்பிக்கப்படுகின்றார்கள். உண்மையிலே அங்கே வேலை செய்யும் ஆசிரியர்கள் அக்கறைமீனமாக நடந்து கொள்கின்றார்கள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இப்படியான விடையங்கள் பிள்ளைகளை ஏதோ ஒரு வகையில் பாதித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது.

இதே போல் இன்னொரு விடயத்தையும் இங்கு சொல்ல விரும்புகின்றேன். அதாவது இங்கு 18 வயதிற்குட்பட்ட பிள்ளைகளை வைத்திருக்கும் பெற்றோர்களும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய முக்கிய விடயம், இங்கே ஆரம்ப வகுப்புகளில் கற்பிக்கும் இசை, சமய வகுப்புகளிற்கு போகாமல் இருப்பதால் எதிர் காலத்தில் அவர்களின் உயர்கல்விக்கு இவை தடையாக

அமைகின்றது. அதாவது உயர்வகுப்புகளிற் குப் போகும் போது இந்தப் பாடங்கள் பற்றிய அறிவு கணிப்பில் எடுக்கப்படுவது பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கின்றது. இதே போல் பல பெற்றோர்கள், பாடசாலைகளில் நடைபெறும் பெற்றோராசிரியர் கூட்டங்களிற்கு சமூகம் அளிப்பதில்லை. அதனால் பிள்ளைகளிற்கு என்ன நடக்கின்றது என்று அறிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. இதை எல்லோரும் மிகவும் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும்.

இறுதியாக இந்த அமைப்பின் கீழிருக்கும் இளைஞர்கள் தாங்கள் சிறுவயதிலே சமைத்துச் சாப்பிட வேண்டியுள்ளதென்று அதிகமாக கவலைப்படுகின்றார்கள். ஒழுங்காக சமைக்கத் தெரியாதவர்கள். இவர்களிற்கு எங்கள் நாட்டுச் சாப்பாடு சாப்பிடுவதற்கு நல்ல விருப்பமாக உள்ளார்கள். இதே போல் தங்கள் இடத்திற்கு வேறு தமிழ் நண்பர்கள், குடும்பத்தினர் வந்து போக வேண்டும் என்றும் விருப்பமாயுள்ளார்கள். முடியுமாயின் யாராவது உங்களுக்கு வசதியுள்ள நேரங்களில் அவர்களிடம் சென்று அவர்களோடு கதைத்துப் பழகினால் அவர்கள் சந்தோஷப்படுவார்கள்.

தொடர் இல:2

குர்திஸ்த்தான் விடுதலையும் கவிதையும்
-யமுனாராஜேந்திரன் (தமிழாக்கம்)

விதைகள் ...

நாங்கள் பத்துலட்சக்கணக்கானவர்கள்
நாங்கள் மூத்த மரங்கள்
புதிய வளரும் செடிகள்
விதைகள்

*அங்காரா தலைக் கவசத்திலிருந்து விடிகாலையில்
அவர்கள் வந்தார்கள்
எங்களை வேரோடு பிடிங்கினார்கள்
எம்மை தொலைதூரம்
வெகு தொலைவுக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள்

வழியில் நிறைய பழைய மரங்களின்
தலைகள் உதிர்ந்தன
குளிரில் புதிய செடிகள் இறந்தன
காலடியில் விதைகள் சிதறி
தொலைந்து காணாது மறைந்து பட்டன

கோடைகாலத்தின் சின்னமான நதிபோல
நாங்கள் கசிந்தோம்
இலையுதிர் காலத்தினுள் ஆயிரக்கணக்கில்
மங்கலாகி
பறவைக் கூட்டம்போல் நாம் மறைந்தோம்

எம்மிடம் விதைகள் இருந்தன
காற்று மறுபடி கொண்டு சேர்த்த விதைகள்
பசிகொண்ட மலைகளை
மறுபடி அவை சென்று சேர்ந்தன
பாறைகளின் வெடிப்புகளில் அவை
மறைந்து கொண்டது

முதல் மழை
இரண்டாம் மழை
மூன்றாம் மழை
மறுபடி அவை வளர்ந்தன
மறுபடியும் நாங்களொரு ஆரண்யம்
நாங்கள் பத்துலட்சக்கணக்கானவர்கள்
நாங்கள் விதைகள்

செடிகள் மூத்தமரங்கள்
பழைய தலைக்கவசம் செத்தொழிந்தது!

இப்போது நீங்கள் புதுத்தலைக்கவசம்
என் ஈட்டியின் முனையை
உங்கள் தாடையின் கீழ் வைக்கிறீர்?
எங்களை உங்களால்
அழித்துவிட முடியுமா என்ன?

எனக்குத் தெரியும்
அது உங்களுக்கும் கூடத்தெரியும்

காற்றும் மழைக்குமாக
ஒரேயொரு விதை இருக்குமட்டும்
இந்த ஆரண்யம் முடிவுறாது.

* அங்காரா: துருக்கிய இராணுவ ஆட்சியின் தலைநகர்.

குறிப்பு: இந்த 5 கவிதைகளும் குட்டிக் கண்ணாடிகள் (Small Mirrors)
எனும் இவர் கவிதைத் தொகுதியின் சில பகுதிகள்.

ரபீக் ஸபீர் (RAFIQ SABIR)

1950 ஆம் ஆண்டு தென் குர்திஸ்தானில் (ஈராக்) பிறந்தவர். பாக்தாத் பல்கலைக் கழகத்தில் குர்திஸ் மொழி பயின்றவர். 1978 இல் குர்திஸ் விடுதலை இயக்கத்தில் இணைந்தார். 1988 ஆம் ஆண்டு SOFIA பல்கலைக் கழகத்தில் குர்திஸ் கலாச்சாரம் பற்றிய ஆய்வுக்காக Phd பட்டம் பெற்றவர். தற்போது கவீடனில் வாழ்கிறார்.

எங்கேயிருந்து வருகிறாய் நீ ?
இல்மஸ் குணைவுக்கு மூ

இந்த நள்ளிரவில் எங்கேயிருந்து
வருகிறாய் நீ ?

குளிர்கால மூடுபனி மாலையினின்று எழும்
சூரியன் போல்
எவ்வாறாய் நீ அடிமைத்தனத்தை உடைத்த
புழுதியைப் பரப்பிக் கொண்டு எழ முடிந்தது ?

இந்நிலம் பனிக் கட்டியாயிருந்தது
எந்தப் பாதையினூடு வந்தாய் நீ ?
திசை தவறிய வெடிகளிடையில்
இந் நிலமிருந்தது
எந்தப் பாதையினூடு வந்தாய் நீ ?

குர்திஸ்தான் குற்றங்களில் மூழ்கியபடி
கொடுரமான ஓநாய்கள்
நிறைந்தவிடமாக இருந்தது
எந்தப் பாறையினூடு வந்தாய் நீ ?

நாகரீகத்தின் தீர்க்க தரிசனங்களை
எவ்வாறு நீ கற்றாய் ?
ஓநாய்களின் தேசத்தில் தாலாட்டுக்களைப் பாட
எங்கிருந்து கற்றாய் நீ ?
எந்தப் பாதையினூடு வந்தாய் நீ ?

இந்தப் பலத்த மழையில் எதில் நீ உன்னை
இழந்தாய் ?
கனவுகளில் வானவில்லில் அல்லது அருவித்தாரையில்
எதில் நீ இழந்தாய் ?

பசியின் காலத்தில்
பருவகாலங்கள் இடிபாடுகளுக்கிடையில்
தொடுவானத்தின் முகமாக நீ வந்தாயா
அல்லது
கோதுமைக் கதிரின் முத்தலாக ?

எழு வைகறையில் உன்னோடு
நாங்கள் விழிப்போம்
உனது கனவுகளில் எமது அடையாளத்தின்
தடங்களைக் காண்போம்.

குர்திஸ்தானத்தை அன்பால்
வானவில்களால் தாலாட்டுக்களால்
சத்தியத்தால் நிரப்புவோம்.

இல்மஸ் குணே உலகப் புகழ்பெற்ற திரைப்பட இயக்
குனர். கலைமேதை.இடஞ்சாரிகளால். இன விடுதலைப்
போராளிகளால் விமர்சிக்கப்பட்டவர். மார்க்ஸிஸ்ட். பாரி
சில அகதியாக காண்ஸர் நோயில் மடிந்தவர்.துருக்கிய
பகுதி குர்திஸ்தானைச் சேர்ந்தவர்.

தெருக்கண்ட

தெரு.....முரளி

மோகம்

மலர் 33 இளைஞர் பிரச்சனைகளை முதன்மைப்படுத்தி வெளிவருவதால் மலர் 32ல் குறிப்பிடப்பட்ட டெனிஸ் நடைபாதையின் கீழ் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு தமிழ் அம்மாவின்கதை இம்முறை தவிர்க்கப்பட்டு இளைஞர்களோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயம் ஒன்று இங்கு கதையாகின்றது.

1995ம் ஆண்டு.

யூன் மாதம்.

வெள்ளிக்கிழமை.

மாலை 7.00 மணி.

Bilka சுப்பமாக்கற்.

சனங்கள் அவசரமாகவும், இடிபட்டும் நெரிபட்டும் ஒருவரையொருவர் முந்தியடித்த வண்ணம் வண்டில்களைத் தள்ளிக் கொண்டிருந்தனர். தூரத்தில் நின்றபடி ஒரு முகம் என்னையே பார்த்துக் கொண்டு நிற்கின்றது. எப்போதோ, எங்கேயோ கண்ட முகம். சரியாக நினைவுக்கு வரமாட்டேன் என்கின்றது. எங்கே.....? எப்போ.....? என்று நினைத்த வண்ணம் வண்டிலைத் தள்ளிக் கொண்டு மெல்ல மெல்ல நடக்கின்றேன்.

என்னடாப்பா இப்படிப் பெருத்துப் போனாய் வண்டியும் சொக்கும் ஆளே மாறிப் போனாய் எனச் சிரித்துக் கொண்டே நெருங்கினான். என்னால் சிரிக்க முடியவில்லை. உண்மையிலே எனக்கு ரூபகம் வரவில்லை. நீங்கள்..... என்னடா மரியாதையாக நீங்கள்.....? என்றபடி தோளில் பிடித்தான்.

நான் தான்ரா சுரேஸ்... நீலவாணி ரீச்சர்... ஜெயந்தி, மாலினி, உமா, தபோதினி..... டேய் சுரேஸ் என்றபடி அவனை அணைத்துக் கொண்டேன். பெட்டையள் பெயர் சொல்லாமல் விட்டிருந்தால் என்னையே மறந்திருப்பாய்" என்றபடி கலகலத்தான்.

டேய் என்னடா இந்தப் பக்கம் எங்கேயிருக்கின்றாய்...? எந்தச்சிற்றி ஆவலோடு கேட்டேன்.

மச்சான் நான் லண்டனிலிருந்து இங்கேயிருக்கும் அக்கா குடும்பத்திடம் வந்தனான். அதோ அவர் தான் என் அத்தான். அவரைக் கேட்டுத்தான் உன்னையே அடையாளம் கண்டு கொண்டேன் என்றபடி எங்கேயோ நின்ற தமிழர் ஒருவரைக் காட்டினான்.

நீ அத்தானிடம் சொல்லிப் போட்டு வா அந்தக் கண்டனில் போயிருந்து கதைப்பம். எத்தனையோ வருடங்கள்.... எவ்வளவோ காலம்....

இரண்டு கோப்பிக்கு ஓடர் கொடுத்து விட்டு வந்திருக்க சுரேசும் வர கணக்காயிருந்தது.

மச்சான் நாளையிண்டைக்குப் பயணம் நல்ல காலம் உன்னைச் சந்தித்தது.

ஏன்ரா டென்மார்க் பிடிக்கலையே...? பெரிய நாட்டில் இருந்து வந்த உனக்கு இந்த நாடு விசுவமடு முத்தியங்காடு போலிருக்கும் அதுதான் வேளைக்குப் போகப் போகின்றாயோ.....?

உன்ரை பகிடிக்குணம் இன்னும் போகவில்லை போலிருக்கு.. மச்சான் இன்னும் ஒரு கிழமை லீவில் நிற்கலாம் ஆனால்..... நிற்கப் பிடிக்கவில்லை அது தான் வெளிக்கிடப் போகின்றேன். ஏதோ இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு வந்து மாட்டுப் பட்டுவிட்டேன் போல் தோன்றுகின்றது. அது தான் வெளிக்கிடப் போகின்றேன் என்றான்.

என்னடா புதிர் போடுகின்றாய் விளங்கச் சொல் ஏதாவது நான் உனக்கு உதவ வேண்டுமா...? என்னென்றாலும் விபரமாக விளக்கமாகச் சொல்.

பக்கற்றில் இருந்த சிகரட் பெட்டியை எடுத்து நீட்டிய படியே மச்சான் நான் சொல்வது அல்லது நான் நினைப்பது சரியோ பிழையோ

தெரியாது இது பற்றி நீயும் என்ன நினைக்கின்றாயோ தெரியாது. நான் இங்கு வந்து மூன்று கிழமை முடிந்து விட்டது. இந்த மூன்று கிழமையும் குறைந்தது ஒரு முப்பது நாப்பது வீடியோ படம் பார்த்து விட்டேன். பார்த்து விட்டேன் என்பதை விட அக்கா வீட்டில் போட்டாச்சு. எனக்கு மச்சான் சீ என்று போச்சு. இந்த வீடியோப் படங்கள் பற்றியும் அதன் பாதிப்புக்கள் பற்றியும் சொல்வப் போக உறவுக்கே பகை வந்துவிடும் போல் இருக்கின்றது. நின்றால் பிரச்சினை முத்திவிடும் போல் இருப்பதால் வேளைக்குப் போவது நல்லது என முடிவெடுத்து விட்டேன் என்றபடி புகையை இழுத்து வெளியே தள்ளிக் கொண்டிருந்தான்.

டேய் இதுக்குப் போய்.....

மச்சான் இந்த நாட்டிலேயும் அல்லது புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும் தமிழர்கள் பலபேரது பொழுது போக்கு இந்தத் தமிழ் வீடியோ படங்கள் தான். இதை பிழை என்று சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் இது இன்று முத்திப் போய் ஒரு பெரிய நோய் போல் பல ஆட்களைப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்தப் பெரியாட்கள் தாங்கள் மட்டுமா பார்க்கின்றார்கள். குழந்தைகளையுமல்லவா சேர்த்து வைத்துப் பார்க்கின்றார்கள். குழந்தைகளின் படிப்பு.... எதிர்காலம்.... கொஞ்சம் யோசித்துப் பார். அக்கா வீட்டில் நின்ற வேளை ஒரு நாளாவது குழந்தைகளுக்குரிய ரீலீ நிகழ்ச்சிகளை அந்தக் குழந்தைகள் பார்த்ததை நான் காணவில்லை. பிள்ளைகளுக்கும் கூட அப்படி ஒரு எண்ணம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

சுரேஸ் சொல்லச் சொல்ல அவன் பள்ளிக்கூடக் காலங்களில் பட்ட சண்டைகளும் விவாதித்த விவாதங்களும் அவனது முற்போக்குச் செயற்பாடுகளும் என் கண்முன்னே வந்து போனது. பள்ளிக்கூடத்தின் எத்தனையோ பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்திருப்பான்.....

என்னடா ஒன்றும் பேசாமல் இருக்கின்றாய்... என்ன நீயும் ஒரே தமிழ்ப்படமோ...? எனச் சிரித்தான்.

இல்லை நீ சொல்வதைப் பற்றி யோசித்துப் பார்க்கின்றேன். ஆனால் இது பற்றி என்ன சொல்வது என்று தெரியவில்லை.

நான் அக்கா வீட்டில் நின்ற வேளையில் என்னுடைய மூத்த மருமகனும், அவனிடம் வருகின்ற சினேகிதப் பெடியங்களும் சேரும் போது என்னடா கதைக்கின்றார்கள், கவுண்டமணி செந்தில் விட்ட பகிடிகள், ரஜனி அப்படி.... ரோஜா இப்படி.... என்று தான் கதைக்கின்றார்கள். நான் மருமகனோடு கதைத்துப் பார்த்த போது ஏதாவது ஒரு துறையில் படிப்பதற்கு விருப்பம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எப்ப ஒரு வேலைக்குப் போகலாம் என்று தான்

அவசரப்படுகின்றான். எங்களுடைய நாட்டில் சண்டை நடைபெறுவதற்கு தமிழர்களைப் படிக்கச் சிங்களவன் விடுறான் இல்லை என்பது ஒரு முக்கிய காரணம். ஆனால் இங்கே படிப்பதற்கு எத்தனையோ துறைகள் திறந்திருக்கு. ஆனால் எங்களுடைய பெடியள்..... நினைக்க கவலையாகவும் கோபமாகவும் இருக்கின்றது. மச்சான் இந்த நாட்டில் நிலமை என்ன மாதிரியோ தெரியாது. லண்டனிலும் பிரான்சிலும் ஒரு தமிழ்ப்படம் தியேட்டரில் ஓடுதென்றால் அல்லது ஓடப்போது என்றால் அது திருவிழாத் தான். படம் ஓடப்போகின்ற ஸ்தாபனத்தர்களிடையே சண்டையும் மோதல்களும் போட்டியும். ஐயோ இதைப் பற்றிச் சொல்லப் போனால் மணித்தியாலக்கணக்கில் சொல்லலாம். நான் முந்தி நீ முந்தி என்று படத்துக்குப் போட்டு வந்து என்ன சொல்லுகினம் இவங்கள் இந்தியாக்காரர் இப்படித்தான் ஒரே சண்டையும் பாட்டும் தான் என்றும் எல்லாப் படங்களும் ஒரேமாதிரியிருக்கு என்றும் கேலி செய்கின்றார்கள். சிரிப்புத் தான். தற்போது இந்தியத்திரைப்பட பெரிய நிறுவனங்களும் படமெடுக்கும் பெரிய முதலாளிமார்களும் இந்தியப் பாமர மக்களையும் இந்தியரையும் நம்பி படமெடுக்க வில்லை. மாறாக புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரை நம்பித் தான் படமெடுக்கின்றார்கள். என்பது நிறையப் பேருக்குத் தெரியாமலும் இருக்கின்றது. சரி இதை விடு மச்சான் சும்மா உன்னை அறுக்கிறேன் போல் இருக்கின்றது என்று மீண்டும் சிரிக்கத் தொடங்கினான்.

உண்மையில் என்னால் சிரிக்க முடியவில்லை. சுரேஸ் நீ சொல்வது எனக்குப் பெரிய பாரமாய் இருக்கின்றது. படம் பார்ப்பது மட்டுமல்ல விடிய விடிய ரீவீ பார்ப்பது கூட பிழை என்று யோசிக்கின்றேன். அதுவும் என்னுடைய மகளை வைத்துக் கொண்டு விடிய விடிய ரீவீ பார்ப்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேதனையாகவும் இருக்கின்றது.

டேய் இதையிட்டு நீ கவலைப்படாதே. ரீவீயை குழந்தைகளுடன் இருந்து பார்ப்பது பிழையில்லை ஆனால் எதைப் பார்க்கின்றோம், எப்போது பார்க்கின்றோம், எவ்வளவு நேரம் பார்க்கின்றோம் என்பது தான் முக்கியம். மச்சான் இந்தச் சமுதாய அமைப்பைப் பார்த்து எங்கள் பிள்ளைகள் கெட்டுப் போகப் போகினம் என்று பயப்படும் நாங்கள் எங்கள் குழந்தைகளை வீட்டுக்குள்ளேயே வைத்துக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதே உண்மை.

சுரேஸ் உன்னை கொத்தான் கூப்பிடுகின்றார் போல் இருக்கு இந்தா என்னுடைய ரெலிபோன் நம்பர் போவதற்கிடையில் வீட்டை வந்திட்டு போ என்று நம்பரை எழுதிக்கொடுத்தேன்.

கையைக் குலுக்கி விட்டு எழுந்து போனான். அவன் ஊதிய புகை என்னைச் சுற்றி வளையமிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

முற்றும்.

எப்பொருள் யார் யார்

வாய்க் கேட்பீனும்.....!!?

சஞ்சீவி மலர் 32ல் திரு செல்வா சின்னத்தம்பி வாசகர்களிடமிருந்து கவி என்றால் என்ன....? தனது கேள்விக்கு விமர்சனங்களை அறிந்து கொள்ள அவாவற்று ஒரு விவாதத்தினை ஆரம்பித்துள்ளார்.

அவரது சிறிய கடிதத்திலிருந்து, அவரது நிலைப்பாடு என்ன என்பது தெளிவற்ற தாயிருக்கின்றது. அவர் எழுதியதை மட்டும் பார்க்குமிடத்து "கவி" என்னும் புனிதத்துவம் பொருந்திய கவசத்தை அல்லது பட்டத்தை தகுதியற்ற பலரும் இப்போது சூடிக் கொள்கிறார்கள் என முதலில் காரசாரமாகவும் தனது கோபத்தை யும் வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் அதே வேளையில் கண்ணதாசனை "கவி" என்று அழைக்க முடியாமல் போய்விடுமோ என்ற ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மேலும் தான் ஒரு நாவலைப் படித்ததாக எழுதுகிறார். என்ன படித்தார் என்று கூறாது, அவ்வாறாயின் என்று தொடர்ந்து எழுதும் போது அவர் என்ன படித்தார் என்பதை ஊகத்திற்கே விட்டு விடுகிறார். நாவலிலே கண்ணதாசன் பற்றி எதிர் மறையான தகவல் இருந்ததா...?

மசாகவி வால்மீகி வடமொழியிலே எழுதிய அழகிய கவிமீன் அழகில் அவாவற்றுத் கம்பநாட்டாழ்வார் தான் தமிழிலே கவி இயற்ற முயன்றதாகவும், தனது ஆரம்பக் கவிமீலே பெரும் பாற் கடலை ஒரு பூனை மெல்ல குடித்து விடலாம் என்பது போலத்தான் வால்மீகி இராமாயணத்தை தான் எளிய முறையில் எடுத்துச் சொல்ல முயல்வது எனப் பொருள் படக் கூடியதாகப் பாடியிருக்கிறார். கவிஞர் கண்ணதாசன் கூட ஆதிசங்கரர் இயற்றிய "பஜகோவிந்தம்" என்னும் தத்துவவார்த்த ஸ்லோகங்களை தமிழ்ப்படுத்தி கவிகளாக எழுதியபோது அதனழகில் அவாவற்று மனதைப் பறி கொடுத்துத் தான் இயற்ற விளைந்ததாகத் தனது முன்னுரையில் கூறுகிறார். ஓவியமோ, சிற்பமோ, இசையோ, ஆடலோ, கவியோ அல்லது வேறெந்த இலக்கிய வடிவமோ அதைச் சிறப்பாகப் படைக்கும் படைப்பாளி ஒருவரின் ஆற்றலில், படைப்பின் அழகில் மனதைப் பறி கொடுத்து, மயங்கி, மகிழ்ந்து, புரிந்து கொண்ட ரசிகர் ஒருவர் அவ்வாறு தன்னால் முடியாதிருக்கிறதே என ஆதங்கங்கப்படுவதும் அல்லது அவ்வாறு தானும் படைக்க முயல்வதும் மனித இயல்புக்கு அமைந்த நடைமுறைதான். அவ்வாறு ரசிகர் படைப்பாளியாகும் பட்சத்து அவரை ஓவியர், சிற்பி, எழுத்தாளர், கவிஞர்

என ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அவ்வத்துறையிலே சான்றோர் ஆக இருப்பவர்களும் நுகர்வோராகிய தரமான ரசிகர்கள் அல்லது இலக்கிய அபிமானிகளும் தான். ஒன்றிரண்டு படைப்புக்களுடன் தமக்குத் தாமே பண்டிதர்கள், கவிஞர்கள் என மகுடமிட்டுக் கொள்வோரையிட்டு செல்வா சின்னத்தம்பியவர்கள் ஆத்திரப்படுகிறார் எனின் அவரது ஆத்திரம் நியாயமானது தான்.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஓளவையாரே,

கானமயிலாடக் கண்டிருந்த வான் கோழி
தானுமதுவாகப் பாவித்து-தன்
பொல்லாச சிறகை விரித்தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

எனச் சாடியிருப்பதிலிருந்து கல்லாதோர் படைத்த கவி எந்த வகையினதாயிருக்கும் என்றாயொழிய அது கவியே அல்ல என்று கூறி முடிக்கவில்லை.

"கவி" என்ற பதத்தின் முதல் பொருள் சர்வமும் அறிந்தவர் என்பதுதான் சரி ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய பொருள் விளக்கம் தான். அவ்வாறு பொருள் விளக்கம் சொல்லப்பட்ட காலகட்டத்தில் அரசனாகப்பட்டவன் சகல சாஸ்திரங்களிலும் கரை கடந்த பராங்கதனாக இருக்க வேண்டும் என்பதுடன் காந்தர்வ கலைகள் யாவற்றையும் நன்கு அப்யசித்து ஆதரித்து வளர்க்க கூடிய வனாக இருக்க வேண்டும்.

நடன், நடி (நடிகள், நடிகை) கணவன் மனைவியாகவேயிருக்க வேண்டும் என்ற விதியிருந்திருக்கிறது. பரதசாஸ்திரத்திலே நர்த்தகியின் குணவியல்புகளை அட்டவணைப்படுத்துவதைப் பார்த்தால் இந்தக் காலத்தில் நர்த்தகிகளையே காண முடியாது போய்விடும். அவ்வாறு நர்த்தகிகட்குரிய குணவியல்புடன் ஆடுகின்ற செல்வியரைப் பயிற்சி செய்து பூரண குணவியல்புகளுடன் தயாரித்தாலும் அரங்கேற்றுகின்ற போது வரைவிலக்கணத்தில் விபரிக்கப்படுகின்ற ஒரு சபாநாயகரை கண்டு பிடிக்கவே முடியாது திண்டாட வேண்டியது தான்.

கலைகள் அரசர்களாலும் வள்ளல்களாலும் போஷிக்கப்பட்டு நிதானமாக கலைவடிவங்கள் அப்பியாசப்படுத்தப்பட்ட கால கட்டத்தில், கவியெணப்பட்டவர் இலக்கியம், இலக்கணம், தர்கம், இசை, சந்தம், தாளம், லயம், எதுகை, மோனை, அணி, அலங்காரம் ஆகியன மட்டுமல்லாது ஒன்றோடு ஒன்றிசைந்த நடனம், ஓவியம், சிற்பசாஸ்திரம், இசை, சமயம் யாவற்றிலும் கசடற்ற அறிவுடையவரா யிருக்கும் பட்சத்து தான் எண்ணிய போது தடங்கலற்ற கவி இயற்றக் கூடிய வரகவிகளாகவும், ஆசகவிகளாகவும், சிலேடையும் வார்த்தைச் சிலம்பமும் கொண்ட விகடகவிகளை இன்னும் நாகபந்தம், இரதபந்தம், கோபுச்சயதி போன்ற சித்ரகவிகளையும் சுவையும் சந்தமும் கொண்ட

காவியங்களையும் இயற்றக் கூடியதாயிருந்ததால் தான் காலத்தால் அழியாத அழகிய வடிவங்களை இன்னும் வாசித்து மகிழ்கிறோம். இசை வடிவில் கேட்டு மகிழ்கிறோம். நடனங்களாகவும், நாட்டிய நாடகங்களாகவும் பார்த்து மகிழ்கிறோம். கற்பனாவளமும் ஊகமும் உடையோர் முயலுமிடத்து அக்காலகட்டத்தில் சஞ்சரித்தலும் கூடும்.

அவகாசமும், ஊக்கமும், ஆதரிக்கின்ற வள்ளல்களும் இருந்த கால கட்டம் இனிமையானது தான். கவிகள், பாவாணர்கள், புலவர்கள் அரசனுக்கு மேல் சிறப்புடையவர்களாக இருந்தார்கள். பல கவிகள் அரசனையே பொருட்டாக மதிக்காதவர்களாகவும் இருந்தார்கள். இன்னும் வேதகாலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ரிஷியாக இல்லாதவர்கள் கவியோ காவியமோ பண்ண முடியாது என்ற விளக்கமும் இருந்திருக்கிறது. செல்வா அவர்கள் எடுத்த உதாரணமான மகாகவி வால்மீகியும் ரிஷியானவர் தான். "நதிமூலம் ரிஷிமூலம் பார்க்காதே" என்ற கூற்று மகாகவி வால்மீகிக்கும் பொருந்தும். வழிப்பறிக்கொள்ளைக்காரனாக இருந்து சப்தரிஷிகளைச் சந்தித்த பின்னர் மனம்திருந்தி கருந்தவமியற்றி ரிஷியானதும் பின்பு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வேடன் மீது அவனிழைத்த கொடுஞ் செயலுக்கு அவரிட சாயம் சந்தத்தோடு கூடிய அற்புத நாதமாக வெளிப்பட்டதாயும், அந்தச் சந்தத்துக்கமைய செய்யுள் வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்ட காவியம் தான் வால்மீகி ராமாயணம். செய்யுள் இயற்றுபவர்கள் கவிகள் அல்ல வெனில்.....? வால்மீகி கூட புனிதப் பெயருக்கு அருகதையற்றவராகி விடுவாரா. செய்யுள் செய்வோரை கவி என்று சொல்ல முடியாது என்பதற்கு ஏதாவது விதி முறைகள் உண்டா. திருந்திய முன்னை நாட் கொள்ளைக்காரர் மகாகவியாக முடியுமானால் ஏன் கவிஞர் கண்ணதாசனைக் கவி என்று அழைக்க முடியாது போய்விடும், என்று செல்வாவர்கள் கவலைப்படுதல் வேண்டும். அமரர் கவிஞர் கண்ணதாசனின் இளமைக் காலம் எப்படியிருந்ததோ, அவர் ஆன்மீக நூல் களையும், ஆதிசங்கரரின் பல்வேறு வடமொழி ஸ்லோகங்களையும் தமிழ்க் கவிதைகளாக எழுதத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் மனம் வருந்தி ஆத்மீகப் பாதையில் நடந்தவர் தான், இது செல்வாவர்களின் எதிர்பார்புகளுக்கமைய செய்யுள் செய்வோரும் மகாகவிகள் என அழைக்கப்பட்டார்கள் என்பதற்கும், ஆரம்ப காலத்தில் எப்படியோ இருந்தவர்கள் உணர்ந்து மனம் திருந்திய போது கவிகளாக மட்டுமல்ல மகான்களாகக் கூட ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார்கள் என்பதற்கு சான்று. இன்னும் எத்தனையோ உதாரணங்களை வரிசைப்படுத்திக் கொண்டே போகலாம். பத்திக்காலகட்டமாகத் திகழ்ந்த போது இசைவடிவில் அழகிய சந்தங்களுடன் சொற்கட்டுக்களுடனும் பண்ணுடனும், இக்கால தமிழிசைக் கச்சேரிகளில் மங்களமாகப் பாடப்படும் திருப்புகழைப் பாடிய அருணகிரிநாதரின் மூலவரலாற்றினை விபரிப்பது இங்கு அவசியமில்லை. வேதகாலம், பிற்பட்டகாலம், பத்திக்காலம் ஆகிய நிலைகளில் ஆயகலைகள் அறுபத்துநான்கும் ஆன்மீகத்தை வளர்ப்பதாய் சமயத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதாய் இருந்தமையாலும் அப்போதைய வாழ்வுமுறை ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளுக்கமைய கவியானவர், சிற்பியானவர், நர்த்தகியானவர், நடிகரானவர் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்ற வரைவிலக்கணமும் விதியும் விவரமானதே.

அவ்வாறான காலம் அழகியதாயிருந்திருக்கலாம், மீண்டு வரப்போவதில்லை. பேணப்பட்ட கலாவடிவங்கள் நுகரக் கூடிதாயிருப்பது அபிமானிகள் செய்த பாக்கியம்.

கிலோவிலும் கிராமிலும் அளக்கப்படும் காலத்தில் படியிலும் மரக்காலிலும் அளக்க முடியுமா.

தொல்காப்பியம், முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் எனக் காலத்திற்குக்காலம் இலக்கிய வடிவங்கள் மாறுபாடு அடைந்து வந்தன. பின்பு மகாகவி என அண்மைக் காலத்தில் புகழப்பட்ட சுப்பிரமணிய பாரதியார் வசன கவிகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர். அவர் ஆன்மீகத்தில் நம்பிக்கை உடையவராயினும் மூடநம்பிக்கைகளையும் சாதி பேதங்களையும் சாடியவர். அவர் வழிவந்த பாரதிதாசனார் கவிகளில் நாஸ்திகவாதமும் பெருமளவு பிரதிபலித்ததுண்டு. அவர்கள் ஆன்மீகவுணர்வு அற்றவர்களாயின் கவிகள் இல்லாது போய் விடுவார்களா. இலக்கணத்துக்கமைய எதுகையும் மோனையும் சந்தமும் பார்த்தால் அவர்களது கவிகளையே தரம் பிரிக்கும் தகுதியெமக்குண்டா.

உலகமும், அறிவியலும், இலக்கிய வடிவங்களும் கலாவடிவங்களும் இயந்திரகதியில் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. காலத்திற்குக் காலம் வரைவிலக்கணங்களும் நுகர்வோர் இரசனையும் மாறிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. கவிகள், புரட்சிக்கவிகள், வசனகவிகள், புதுக்கவிகள் இன்னும் அந்நிய வடிவங்களாகிய ஹைகூக்கவிகள் என எல்லை கடந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் காலம்து.

வெந்ததையும் வேகாததையும் நின்று கொண்டே கொறித்துவிட்டு தட்டையும் கரண்டியையும் வீசிவிட்டு நடந்து கொண்டே நூல்களை நுகரும் பரபரப்பான காலகட்டத்தில் வாழும் நாம், எப்பொருள் யார் வாய்க் கேட்பினும் மெய்ப்பொருள் அறிந்து மகிழ்வதுடன் திருப்திப்பட்டு கொள்ளப் பழகிக் கொள்வோம்.

அதற்காக செல்வா சின்னத்தம்பி கருதுகின்ற அழகிய ரம்பியமான கவிகளையும் கவி படைப்போரையும் சுண்டு பிடிப்பது முயற்கொம்பைத் தேடும் முயற்சியே. காலம் எவ்வளவோ மாறிவிட்டது.

கவி, காவ்யம் ஆகியன வடமொழிச் சொற்களா தமிழ்ச் சொற்களா? செய்யுள், கவி, கவிதை, வெண்பா, காவியம், காப்பியம், அணி, அலங்காரம் ஆகியவற்றிற்கு விளக்கம் அளிக்கக் கூடியவர்கள் விவாதத்தை தொடர்வார்கள் என நம்புகிறேன்.

செவேகன்
ஓசூஸ்.

சினம்....!

நில்!
என்றார் நண்பர்.

கடிகாரம் பார்த்து
குளிரைக் கிழித்து
விரைந்தேன்.

அப்பாடா.....
இன்னும் வரவில்லை.

வெளியில் மனிதர்கள்
பலர் ஆவலுடன்
சிலர் கவலையுடன் கைபற்றி

அப்பாடா.....
இன்னும் வரவில்லை.

குறித்த கணத்தில்
ஒலித்தது
ஒலிபெருக்கி
"இன்னும்
இருபது நிமிடம்
பொறு" என்று..

~ ரி.சௌந்தர்.

சிந்தையில்...

என் சிந்தையில்
சிறகடித்த எண்ணங்கள்
சிறைப்பட்டுக் கிடக்க
விடுதலை கேட்டு போனா
விறுவிறுத்தெழுத
கத்தி முனையொன்று
கடுதாசியை குத்தி
எழுதிய கரத்தின்
குருதியே மையாக
கிடைக்குமா ?

~ஜனன்.

சமயாற் காமமும்

பாலியல் ஒழுக்க நெற்களும்

— சி.சிவசேகரம்.

ஆணுக்கும் ஆணுக்குமிடையிலோ, பெண்ணுக்கும் பெண்ணுக்குமிடையிலோ ஏற்படும் காமமும் உடலுறவும் சமபாலுறவு, தன்னினச் சேர்க்கை என்றவாறான சொற்களால் குறிக்கப்படுவதுண்டு. இவ்விதமான உணர்வும் உறவும் பற்றிய விவாதம் மேலை நாடுகளிற் பல காலமாகவே நிகழ்ந்து வருகிறது. தென்னாசியச் சூழலில் இவ் விவாதத்தைக் கிளறும் முயற்சியை அண்மைக் காலங்களிற் கண்டுள்ளோம்.

சமுதாய வழக்கில் உள்ள எதுவுமே அதனதன் முக்கியத்துக்கு ஏற்றபடி விவாதிக்கத்தக்கது தான். விவாதத்தினளவு முக்கியமானது விவாதத்தின் முனைப்பு. குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனை அதன் சூழலில் எவ்வளவு முக்கியமானது, அது பற்றிச் சமுதாயத்தில் நிலவும் பார்வை எப்படிப்பட்டது, அப்பார்வை தவறாபின் அது எவ்வாறு திருத்தப்பட வேண்டும் என்பவை நமது கவனத்திற்குரியவை. பல வேறு சமுதாயச் சூழல்களில் காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்ப அப் பிரச்சனை பற்றிய பார்வை எவ்வளவு வித்தியாசப்பட்டுள்ளது என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

சமபாலுறவு, தன்னினச் சேர்க்கை என்பன போன்ற சொல்லாக்கங்கள் நமது மரபுக்கு புதியன. தென்னாசிய மொழிகளில் இத்தகைய உறவைக் குறிக்கும் சொற்கள் இல்லாதது இத்தகைய பாலுறவு இருந்தில்லை என்று நிரூபிக்க உதவாது. ஆயினும், வழமையான ஒழுக்கத்தினின்று பிழையானவை என்று கருதப்படும் நடத்தைகளைக் குறிக்கும் சொற்கள் பல உள்ள போது, இத்தகைய நடத்தையைக் குறிக்கும் சொல் இல்லாதது, அது சமுதாய முக்கியத்துவம் குறைந்த ஒன்று என்பதையே குறிக்கிறது என்பது நியாயமானது.

இன்று தமிழிற் புணையப்படும் பல கலைச்சொற்கள் போல, ஆங்கில மொழிச் சொற்களை மனதிற் கொண்டே சமபாலுறவு, தன்னினச் சேர்க்கை எனும் பதங்களும் புணையப்பட்டுள்ளன. இவற்றை முதல் முதலாகக் கேட்ட பொழுதே ஒருவர் இவற்றின் கருத்தை ஊகிப்பது கூடியனம். தன்னினம் என்பது, ஆணும் ஆணும் அல்லது பெண்ணும் பெண்ணும் என்பதை மட்டுமே குறிக்கத் தேவையில்லை. சமபால் என்றால் ஒரே பாலினர் என்று கொள்ளலாம். உறவு என்பது பாலுறவாக இருக்க அவசியமென்ன? மறுபுறம், சமமான பாலுறவில் என்ன தவறு என்று எவரும் எண்ண இடம் உண்டு. எனவே சமபாற்காமம் என்பது பாலுணர்வையும் சமபாற் கலவி என்பது பாலுறவையும் குறிக்கப் பயன்படுவது கூடியளவு தெளிவானது. இவற்றைவிடச் சீரான சொல்லாக்கங்கள் இருப்பின், அவையுங் கவனிக்கப்படுவது நல்லது. எனினும், என் அறிவுக்கு எட்டிய அளவிற், சமபாற்காமம், சமபாற்கலவி என்ற பதங்களே அதிகம் தெளிவானவை என்பதால், மேற்கொண்டு அவற்றையே பயன்படுத்துகிறேன்.

**டென்மார்க்கில்
எயிட்ஸ்.....**

டென்மார்க்கில் இதுவரை 1000 பேரளவில் Aids நோயினால் இறந்துள்ளார்கள். உனக்கு HIV கிருமி இருக்கின்றது என்ற செய்தி டென்மார்க்கில் பெரும் பாலோருக்கு கிடைக்கின்ற நாளாந்த செய்தியாகி விட்டது.

டென்மார்க்கில் வயது வந்தவர்களை விட இளம் வயதினோர் மத்தியில் பாலியலுக்காக தங்கள் துணைவர்களை அடக்கடி மாற்றிக் கொள்கின்றார்கள். 9-10 வித மானோர் பாலியல் மூலம் எயிட்ஸ் நோயினைப் பரப்புகின்றார்கள். இதுதவிர தன்னிச்சேர்க்கைக் காரர்கள், போதைவஸ்துதினர் மற்றும் ஆயிரக்க நடுப்பகுதிக்குப் போய் வந்தவர்களாலும் எயிட்ஸ் நோய் பரவுகின்றதாகச் சொல்லப் படுகின்றது.

1970ம் ஆண்டளவில் டென்மார்க்கில் ஆரம்பமாகிய எயிட்ஸ் இன்று 5000க்கும் மேற்பட்டோர் வரை தொற்றியிருக்கின்றது. இவர்களில் 500 - 800 பேரளவில் 25 வயதிற்குட்பட்ட இளைஞர்களாவர்.

எயிட்ஸ் நோய் பற்றிய கணக்கெடுப்பு டென்மார்க்கில் ஒவ்வொரு நாளும் கூடக் கொண்டே போகின்றது.

நன்றி "Aldrig Mere Uden"

முதலில் நமது சமுதாயச் சூழலிற் சமபாற்காமமும் சமபாற்கலவியும் எவ்வளவு தூரத்துக்கு இருந்து வந்துள்ளன என்று கவனிப்போம். சமபாற்காமம் பற்றிய குறிப்புகள் நமது இலக்கிய மரபில் இல்லை எனவே கூறலாம். இந்தியச் சமுதாயத்தில் விலங்குகளுடனான பாலுறவு பற்றிய ஆதாரங்களுள்ளன. நபும்சகர்கள் இந்தியச் சமுதாயத்தில் இருந்து வந்துள்ளனர். புதன், வழிபாட்டிற்குரிய கிரகமாகவும் நபும்சகனாகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அர்ஜுனன் ஒரு வருட காலம், ஊர்வசியின் சாபத்தால், அலியாக இருந்தது பற்றி மகாபாரதம் குறிப்பிடுகிறது. எனவே, வழமையான பாலியல் நடத்தைக்கு விலக்கான நடத்தைகள் எல்லாமே தண்டனைக்குரியவையாகவோ சமூகத்தினின்று ஒழிக்கப்பட வேண்டியவையாகவோ இருக்கவில்லை என்றே கொள்ள வேண்டும். ஆயினும், இவை எவ்வகையிலும் வழமையான மனித நடத்தைக்குட்பட்டவையாகக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கூற இடமில்லை. சமபாற்காமமும் கலவியும் பற்றிய விளிவான இலக்கியக் குறிப்புகள் இல்லாமையும், அவற்றைக் குறிக்கும் சொற்கள் வழக்கில் இல்லாமையும் அந்த விதமான உணர்வுகளும் உறவுகளும் இருந்ததில்லை என்று நிரூபிக்கப் போதாதவை. பழைய கிரேக்க நாட்டின் ஒரு பகுதியில் சமபாற்கலவி ஊக்கிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சில ஆதிவாசிகள் மத்தியிலும் சமபாற்கலவி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதை வைத்துச், சமபாற்கலவி இயற்கையானது என்று கூறமுடியுமாயின், விலங்குகளுடனான கலவியும் பலவேறு பாலியல் வக்கிரங்களும் இயற்கையானவையாகிவிடும். எனவே எந்த ஒரு சமுதாயமும் இது போன்ற விடயங்களிற் நிலைப்பாடு மரபும் சமுதாய வழக்கும் தொடர்பானது எனவே கூற வேண்டும். சமுதாயத்தின் நிலைப்பாடு காலத்துடன் மாறலாம். அம்மாற்றம் எத்திசையிலும் நிகழலாம். இயற்கையென்று இங்கு பலரும் கருதுவது, உண்மையில், ஏற்கப்பட்ட வழக்கமேயல்லாமல் வேறெதுவுமல்ல. ஏனெனில், மனித இருப்பின் கணிசமான பகுதி மனித விலங்கின் இயற்கையான நிலையின்று வேறுபட்டுவிட்டது. இது நல்லதா என்பது இன்னொரு பிரச்சனை. ஆயினும் இப்பிறழ்வு தொடங்கிப் பல ஆயிரமாண்டு

களாகிவிட்டது என்பது உண்மை.

சமபாற்கலவி மேலைநாட்டுக் கலாச்சாரச் சீரழிவின் ஒரு பகுதியாகவே நம்முட் பலராலும் காணப்பட்டுக் கண்டனத்துக்குரியதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. சமபாற்கலவியைப் பாவமெனக் கருதுகிற மதங்களுள் யூத, கிறிஸ்துவ, இஸ்லாமிய மதங்கள் முக்கியமானவை. இந்த மதங்களிற், பின்னைய இரண்டும் கடந்த சில நூற்றாண்டுகளாக உலக அரசியலிற் செலுத்தி வந்த ஆதிக்கம் பாலியல் ஒழுக்கம் பற்றிய பரவலான சமுதாயப் பார்வையையும் நிர்ணயித்துள்ளது. பாவிசனைக் கடவுள் தண்டிக்கட்டும் என்று விடுவதற்கு ஆயுத்தமற்ற மதத் தலைமைகள் மனிதரும் அவர்களைத் தண்டிக்கவேண்டும் என வலியுறுத்தியுள்ளன. எனவே சமபாற்கலவி மிகவுள் கடுமையான தண்டனைக்குரிய குற்றமாக இன்றும் பல நாடுகளில் இருந்து வந்துள்ளது. இந்த மனோபாவம் ஐரோப்பிய நாடுகளில் மாறி வருகிறது. ஆயினும் இதை யாவரும் ஏற்கக் கூடிய, வழமையான பாலியல் நடத்தையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்துப் பரவலாக ஏற்கப்படவில்லை.

சமபாற்காமத்தைப் பற்றிய விவாதம், அது இயற்கையானதா இல்லையா என்ற அடிப்படையில் நிகழும் போது, மூர்க்கத்தனமான வாதங்கட்குத் தான் வழி வகுக்கும். சமபாற் காமத்திற்கான காரணங்களையும் அதற்குரிய சமுதாயச் சூழலையும் நாம் கருத்திற் கொள்ளாது அதைச் சமுதாய வேறுபாடற்ற முறையில் ஆராய முற்படும் போது, முடிவற்ற வாதங்களை விட வேறெதையுமே சாதிக்க இயலாது. இயற்கையின் 'விதிகள்' எவையுமே தாய்-மகன், தந்தை-மகன், சகோதரன்-சகோதரி உடலுறவை மறுக்கவில்லை. ஆயினும் சமுதாய விதிகள் மறிக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல், வேறு பல தளைகளையும் சமுதாயம் விதிக்கிறது. இவ்வாறான தளைகள் இடம் வேறுபடுகின்றன. சமபாற் காமத்தையும் கலவியையும், பொதுவாக எந்த ஒரு நாகரீக சமுதாயமும் வழமையானதாக ஏன் ஏற்கவில்லை என்பதற்குக் குடும்பம் என்ற அமைப்பின் முக்கியத்துவம் ஒரு காரணம். இந்த அமைப்பும் சிதறி வருகிற குழல்களில், சமபாற் காமம் பற்றிய பார்வை கூடிய சகிப்புடையதாக உள்ளது. மரபு கூறும் ஒழுக்கம் பற்றிய கொள்கைகள் சிதறும் போது, சமபாற்காமம் பற்றிய கடுமையான பார்வையும் பலவீனமடைகிறது. இதை தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தும் சமபாற்காம உணர்வுடையோர், சமபாற்காமத்தையும் எதிரான பாலினரிடையிலான காமத்துக்கு (ஆண்-பெண் காமத்துக்கு) ஈடானதாகக் கருத வேண்டுமென்று வாதிக்கின்றனர். பாலியல் ஒழுக்கம் பற்றிய மரபு சார்ந்த விதிகளை ஏற்காதவர்கள் மத்தியிற் கூட இந்த வாதம் இன்னமும் போதியளவு எடுபடவில்லை. ஏனென்றிற், பாலுறவு பற்றிய அவர்களது பார்வை இன்னமும் சமுதாய வழமை சார்ந்தே உள்ளது. சமபாற் காமத்தை அவர்கள் பலரும் இழிவாகவே கருதுகின்றனர்.

மேலை நாடுகளில் நடக்கும் இவ்விவாதத்தை அப்படியே நமது குழலுக்கு இறக்குமதி செய்ய முயல்கின்றார்கள். நமது சமுதாயச் சூழலை அப்படியே மறந்து விடுகின்றனர். நமது சமுதாயச் சூழலிற் சமபாற் காமத்தைச் சாத்தியப்படுத்துகின்றவை எவை, நமது சமுதாயம் அதை எவ்வாறு கருதுகின்றது என்பவற்றை வைத்து இவ் விவாதம் நிகழ்த்தவது பயனுள்ளது.

சமபாற் காமத்துக்கு உடலியல், உளவியற் காரணங்கள் உள்ளன. சமுதாயச் சூழல், இவற்றின் பின்னையதுக்கு முக்கிய பங்களிக்கிறது. இயற்கையிலேயே

நடும்சகர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே, பாலுணர்வில் ஆணை பெண் இனக்கவர்ச்சிக்குப் புறம்பான உணர்வுகள் கொண்ட ஆண்களோ பெண்களோ இருக்கத் தடை இல்லை. ஆயினும் இவர்கள் விதிவிலக்கான அற்பச் சிறுபான்மையோராகவே இருக்க முடியும். மறுபுறம், பாலுறவு தொடர்பான சமுதாயத் தடைகள், பருவ வயது வந்த ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும்ிடையே உறவுகளை மறிக்கும் போது, பாலுணர்வின் வடிகாலாக மாற்று வழிகள் தேடப்படுகின்றன. சமுதாயத்தின் நெருக்கடியாற் தாம்பத்திய உறவில் ஏற்படும் தாக்கங்களும் ஆணை-பெண் காமம் பற்றிய வெறுப்புக்கும் அச்சத்துக்கும் வழி வகுக்கலாம். போர்ச் சூழல்கள், இளம் துறவிகட்கான மடங்கள் போன்றவை பாலியற் பிறழ்வுக்கு வழி வகுக்கின்றன. பிற தனிப்பட்ட காரணங்களாலும் வித்தியாசமான அனுபவத்திற்கான வேட்கையாலும் சமபாற் கலவியில் ஈடுபடுவோரும் உள்ளனர். இயற்கைக்கு உட்பட்டதாகக் கருதக் கூடிய விபச் சாரமும் தாம்பத்தியத்திற்குப் புறம்பான பாலுறவுங் கூடத் தவறாகக் கருதப்படும் சமுதாயச் சூழலில், சமபாற் கலவியை ஏற்குமாறு எவரும் எதிர்பார்ப்பது கடினம்.

தென்னாசியச் சமுதாயங்கள் பாலியற் பிறழ்வுகளாகக் கருதுகிறவை எல்லாவற் றையுமே ஒரேயளவு கடுமையுடன் நடத்துவதில்லை. ஒவ்வொன்றும் சமுதாயத்தின் அமைதி நிலைக்கு ஏற்படும் பாதிப்பை முன்னிட்டே சமுதாயத்தின் பகைமைக்கு ஆளா கிறது. சமுதாயம் விபச்சாரிகளையும், வைப்பாட்டிகளையும் ஆசைநாயகர்களையும் சகித்துக் கொள்கிறது. மிகுதியான கடுமையின் விளைவுகள் பற்றிய உணர்வுடனேயே பல இடங்களிற் சமுதாயம் நடந்து கொள்கிறது. பாலியல் வலோத்தகாரம் தண்டனைக் குரியதாக உள்ளதாயினும், சில சூழ்நிலைகளிற் குற்றவாளி மீது எதுவித நடவடிக்கை யும் எடுக்கப்படுவதில்லை எனவும் நாம் அறிவோம். இவ்வாறு, சமுதாயம் பல விஷயங் களைக் கண்டுங்காணாமலே விட்டு விடுகிறது. இத்தகைய விஷயங்களுள் ஒழுக்கக் கேடானவை எனக் கருதப்படுகின்றவையும் உள்ளடங்கும்.

நமது சமுதாயச் சூழலிற் பெரும் பாலானவர்கள் குடும்பம் என்ற அமைப்பை ஏற்கிறார்கள். நமது பிள்ளைகளும் அந்த அமைப்பைத் தொடர்வதை விரும்புகிறார்கள். எனவே சமபாற் காமமும் கலவியும் பரவலாக நிராகரிக்கப்படுவதில் வியப்பில்லை. ஆயினும், மேலைநாடுகளிற் சமபாற் காமமும் கலவியும் சந்தித்த எதிர்ப்பையும் கடுந் தண்டனையையும் நமது சூழலிற் சந்தித்ததாகக் கூற முடியாது. சமுதாயத்திலோ குடும்பத்திலோ பாரிய பிரச்சனைகளை உருவாக்காத அளவில், அவை அலட்சியம் செய்யப்பட்டே வந்துள்ளன. சமபாற் காமத்திற்கும் கலவிக் குமாக வாநாடுவோர், அவற்றை மிகுதியாக வலியுறுத்தும் போது, சமுதாயம் கண்டுங்காணாது இருக்கும் ஒரு பிரச்சனையை முக்கியப்படுத்துகின்றனர்.

சமபாற்கலவி ஆணை-பெண் கலவிக்குச் சமமான வகையிற் கருதப்பட வேண் டும் என்ற வாதம், மேலை நாடுகளில் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ் வாதத்தை மூர்க்கத்தனமாக நமது சூழலுட் புகுத்தப் பார்க்கும் போது, சமுதாயத்தின் விளிம்பில் இயங்கும் ஒரு விஷயம் அதன் மையத்துக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. அது மட்டு மன்றிச், சமுதாயத்துக்கு எதுவிதமான நன்மையையும் காட்டாது, சமுதாய விழுமியங் களைக் கேள்விக்குப்படுத்தும் ஒரு சவாலாக முன்வைக்கப்படும் போது, அவ்வாறான சவால் அவசியமற்ற பகைமையையும் சம்பாதிக்கிறது.

சமபாற்கலவி பற்றிய சில தவறான கருத்துக்கள் நம் மத்தியில் உள்ளன. முக்கிய

மாக, எயிடில் எனப்படும் நோய் சமபாற் கலவி மூலமே ஏற்படுகிறது என்பது. இந் நோய்க்குரிய எச்.ஐ.வி. காவி (வைரஸ்) சமபாற்கலவி மூலம் தொற்றும் வாய்ப்பு அதிகம். ஆயினும் இன்று அது எதிர்ப் பாலினரதும் கலவி மூலமும் தொற்றுகிறது. அதை விட இரத்த தானத்தின் மூலமும் இரத்தப் பிளாஸ்மா வழங்கும் போதும் எச்.ஐ.வி. தொற்றி யிருக்கிறது. எனவே இன்று பிரச்சனைக்குரிய விஷயம், சமபாற்கலவி மட்டுமல்லாது பொதுவான நடத்தையுமே ஆகிவிட்டது. ஆயினும், சமபாற்கலவி, ஒரு முக்கியமான முறையில் மூன்றாம் உலக நாடுகளைப் பாதிக்கிறது. விபச்சாரத்துக்காகவே மூன்றாம் உலக நாடுகளை நாடி வருவோர் இளம் வயதுப் பெண்களை மட்டுமன்றிச் சிறுவர் களையும் பாலியற் துஷ்பிரயோகத்துக்கு உள்ளாக்குகின்றனர். சமபாற்கலவி வயது வந்த இரு ஆண்கட்கிடையிலான ஒரு உடலுறவாக இல்லாமல் அறியாப் பிராயத்தவர்களைப் பாதிக்கும் போது, ஒரு சமுதாயம் அது பற்றி அலட்சியமாக இருக்க முடியாது.

சமபாற்கலவி பற்றிய எதிர்ப்பு, சமபாற்காமம் இயற்கையில் நிகழும் ஒரு பிறழ்வு என்பதையும் சமுதாயச் சூழலின் விளைவாக உருவாகக் கூடிய ஒரு உணர்வு என்பதையும் கணிப்பீல் எடுக்காது போனால், அது மிகவும் குரூரமான முறையில் சக மனிதர் களையும் நடத்த நேரிடும். சமபாற் காம உணர்வுடைய ஒருவர், அவரது காம உணர்வுக்காக மட்டுமே, கெட்டவராகக் கருதப்படக் கூடாது. அவரது காம உணர்வுகள் அனுதாபத்துடன் அணுகப்பட வேண்டும். தம் சமபாற்கலவி ஆண்பெண் கலவிமினளவு இயற்கையானதும் அதனுடன் சமமாகக் கருதப்பட வேண்டியதும் என வாதிப்போர், ஒரு நியாயமான வாதத்தை மிகைப்படுத்தி அதனைப் பலவீனப்படுத்தி விடுகின்றனர். இவர்கள் தங்களது தாழ்வுணர்விற்கு ஈடு செய்யும் முறையிலான வாதங் கள் மூலம், புரிந்துணர்வுடன் அணுகப்பட வேண்டிய ஒரு பிரச்சனையைக் குழப்பவே உதவுகின்றனர்.

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி).....சினிமா

நாக்-அவுட்

பிணத்தை புதைக்கும் முன்பாக அபகரிக்க ஏதேனும் அகப்படுகிறதா என ஆராய்கிறார். இருப்பில் ஜிகை போட்ட பட்டு வேஷ்டி இருப்பதைப் பார்த்து அதை உருவிக் கொண்டு பிணத்தை உருட்டித் தள்ளுகிறார். அரைராணில் கட்டியிருக்கும் தங்கப்பதக்கம் தெரிகிறது. "ரெண்டு மூணு பவுன் தேரும்" என எடுத்துக் கொள்கிறார். அடுத்த ஷாட்டில் குரல்கள் ஒலிக்கின்றன. காமிரா , புதைத்த இடத்தைத் தேடுகிறது. புதைத்தவர் குரல் ஒலிக்கிறது. "இந்த எடம்தாங்க | கையில் போட்டுக்கிறது மட்டும் தாங்க இருந்துச்சு" கொஞ்சம் இடைவெளிவிட்டு, "வேறு ஒண்ணும் இல்லீங்க" என்கிறது குரல். வேஷ்டி பதக்கம் ஆகியவற்றைத் திருடியதோடு அதை மறைக்கிற குற்றத்தையும் செய்தவராக பிணத்தைப் புதைத்தவர் சித்தரிக்கப்படுகிறார்.

இந்த சமூகத்துக்கு அவசியமான செயல்களைச் செய்கிறார்கள் இந்த நாட்கள். மீன் விற்பது, பிணத்தை எடுத்துச் செல்வது, வண்டி ஓட்டுவது, பிணத்தைப் புதைப்பது இப்படியான காரியங்கள் இந்த சமூகத்துக்கு செய்யும் உதவிகளும் கூட. இதனைச் செய்யும் மனிதர்களோ வறுமையில், முதுமையிலும் வேலை செய்து பிழைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்தச் சமூகம் அவர்களைப் புறக்கணிக்கிறது. அவர்கள் செய்பவை வேலைகளும் அல்ல: அவர்கள் மனிதர்கள் கூட இல்லை என்பது தான் இந்த சமூகத்தின் விழுமியமாக இருக்கிறது. இந்த மதிப்பீடுகளை கொண்டிருப்பதால் இந்த சமூகத்தை விமர்சிப்பதாக வந்திருக்கும் இந்தப் படத்தின் ஆசிரியர் இந்த சமூகத்தின் அங்கமாக மாறிவிடுவதைத்தான் இதில் நாம் பார்க்கிறோம்.

இந்த நாட்டுக்கு ஆன்மீக செல்வத்தை வழங்கிப் 'பெருமை சேர்த்த' பெரியாழ்வாரின் நினைவிடம் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டுக்கு தங்கப்பதக்கம் வென்று பெருமை சேர்த்த சஞ்சீவி (ஜாதவ்) போன்றவர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது தான் இப்படத்தின் மூலமாக வெளிப்படும், ஆசிரியரின் ஆதங்கம். முன்பே கண்ட படி, திறமைசாலிகள் தான் நாட்டுக்கு பெருமை சேர்க்கிறார்கள். "அவர்களை கௌரவிப்பது நாட்டின் கடமை" என விரிகிறது. ஆசிரியரின் பிரசங்கம். அவர் முன்வைக்கும் காமிரா கோணங்கள், படத்தொகுப்பு, ஒலிக்கும் குரல்கள் யாவும் பார்வையாளர்களின் கவனத்தை சஞ்சீவியை நோக்கியே செலுத்துகின்றன. மற்ற பாத்திரங்கள் மங்கலாகிப் போகிறார்கள். அவர்களும் அனாதைகளாக சாகலாம். அவர்களைப் புதைக்க யாரும் முன் வராமலே கூட போய் விடலாம். ஆனால் நாம் அதுபற்றிக் கவலை படத்தேவையில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் பெரியாழ்வாரே 1954ல் ஒலிம்பிக் கில் குத்துச் சண்டை போட்டு வெள்ளிப்பதக்கம் வென்ற ஜாதவோ, 1924ல் தங்கப்பதக்கம் வென்ற சஞ்சீவியோ அல்ல.

"தெம்புடன் இருந்த சஞ்சீவியின் உடல் பதக்கம் வென்று வந்தபோது 150 மாட்டு வண்டிகள் வைத்து ஊர்வலம் விட்ட இந்த சமூகம், அது வலுவிழந்து போன வுடன் நிராகரித்துவிட்டது" எனவும், இந்தச் சமூகத்தை இதனால்தான் படத்தின் ஆசிரியர் சாடுகிறார் எனவும் நாம் பார்க்க முடியுமா? எனக் கேட்கலாம். ஏழ்மையும், முதுமையும் இம்சிக்கிற நிலையில் வருகிற பிறபாத்திரங்களை ஆசிரியர் முன் வைக்கும் முறை மேற்சொன்னபடி படத்தை அணுகுவதைத் தடுத்து விடுகிறது.

இரண்டாவது படத்துக்கு வருவோம்: பாக்ஸிங் சுற்றுக் கொள்ளச் சொல்லி அன்புள்ள அப்பா பையனை பழக்குகிறார். பையன் தோந்து பல சண்டைகளில் எதிர்களை வீழ்த்தி கோப்பைகளை வென்று அவற்றை வைத்துப் பூசை செய்கிறான்.

அனாதைப் பிணத்தை நெருங்கிப் காமிரா அவனது இளமை காலத்தை நினைவு கூர்கிறது. குத்துச் சண்டையில் எதிராளியின் அசைவுகளை விழிப்போடு கவனித்த கண்களில் ஈக்கள் மொய்கின்றன: குறி வைத்துக் குத்திய கைகள் கும்பிக்கிடக்கின்றன: சத்துணவு சாப்பிட்ட வாயில் ஈ மொய்க்கிறது. ஓய்ச்சலின்றி இயங்கிய கால்கள் அசைவற்று கிடக்கின்றன. வீரம் காட்டி வெற்றிப் பெருமிதம் கொண்ட உடல் குழிக் குள் உருட்டப்படுகிறது. "ஒரு மடமாதும் ஒருவனுக்கு ஆகி இன்பககம் தரும் அன்புபொருந்தி" என பட்டினத்தார் பாடல் பின்னணியில் ஒலிக்கிறது. உடல் கூற்று

வண்ணம் என்ற தலைப்பிலான இந்தப்படல், ஒரு ஆண், கருவாக திரள்வது முதல் 'விறகிட மூடி அழல் கொடு போட வெந்து விழுந்து.... ஓர்பிடி நீறும் இலாகு' போகும் வரை விவரித்து செல்கிறது. 'நாறாமல் நாறி நழுவும் புழுக்கூடாக' மனித உடலைப் பார்த்த பட்டினத்தாரின் பாடலை மையமாக வைத்து இயங்கும் இந்தப் படம் பட்டினத்தாரின் பார்வையும் ஆசிரியரின் பார்வையும் ஒன்று தான் என்பதை தெளிவுப்படுத்துகிறது.

முதல்படம்- உடலை ஒருங்கமைத்து, உறுதியாக்கி, எதிராளியை வீழ்த்தி பதக்கம் வெல்லும் செயலைப் பாராட்டி அத்தகைய ஹீரோவை கௌரவிக்க வேண்டும் என வாதாடுகிறது. இரண்டாவது படமோ - உடலின் நிலையாமையைச் சொல்லி மறை முகமாக கடவுளை நோக்கி செலுத்துகிறது. இந்த இரண்டு படங்களும் தமக்குள் முரண்படுபவையா? இந்து மதத்தின் தன்மையை உணர்ந்த நாம் இல்லை என்றுதான் பதில் சொல்வோம்.

மனித உடல்கள் ஆதிக்கத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டியவை. அதற்கான யுத்தத்தில் பங்கெடுக்க வேண்டியது குடிமக்களின் தர்மம். யுத்தத்தில் எதிராளியை வீழ்த்த பலமான உடல் அவசியம். ஆனால், யுத்தத்தில் அந்த உடலை கூட அழிந்து போக நேரலாம். அதற்கான மனோவியல் ரீதியான தயாரிப்பு முக்கியம். எனவே, உடலின் நிலையாமை குறித்து போதிக்க வேண்டும். உடலின் நிலையாமை, உயிரின் அழியாமை ஒரு சேர்ப் பேச வேண்டும். கீதையில் கண்ணனின் வார்த்தைகள் இப்படித்தான் பேசுகின்றன. யுத்தம் என்பது இருநாடுகளுக்கு இடையே இராணுவ வலிமையைப் பிரயோகித்து ஒரு நாட்டின் நிலப்பகுதியை மற்றது கைப்பற்றிக் கொள்வதாக இருக்கலாம், ஒரு நாட்டின் பிரதிநிதியைக் குத்துச் சண்டையில் வென்று தங்கப் பதக்கத்தைக் கைப்பற்றுவதாகவும் இருக்கலாம்.

ஒரு நாட்டின் புகழ், அது கொண்டிருக்கும் வீரர்களைச் சார்ந்தது. வீரர்களின் புகழ் அவர்களது வெற்றிகளையும், தியாகங்களையும் சார்ந்தது.

ஆக-ஒருத்தனின் உடலை ஒழுங்கமைத்து கட்டுக்குள் வைத்திட உடலை வலுவோடு வைத்திருக்க வேண்டியது பற்றி பேச வேண்டும். அப்படியான உடல்களால் வெற்றி ஈட்டுபவர்களைக் கௌரவிக்கத் தவறும் போது இந்த சமூகத்தை இடித்துரைக்கவும் வேண்டும். (அதன் மூலம் தான் தொடர்ச்சியாக பழிச்சிவில் உடல்களை ஈடுபடுத்த முடியும்). வீரம் என்பது தியாகத்தைத் தனது மறு பாதியாகக் கொண்டிருப்பதால் உடலின், நிலையாமை பற்றிய உபதேசம் தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகிறது.

நாக்-அவுட்டில் பார்த்த இரண்டு படங்களும் இப்படித்தான் இயங்குகின்றன. இரண்டு சரடுகள் பின்னிப் பிணைந்து கமிறாக உருவெடுப்பது போல பார்வையாளனுக்கான தூக்குக் கமிறாக படம் உருவெடுக்கிறது.

சிறுவயதில் தான் ஒரு பாக்ஸராக வரவேண்டும் என விரும்பியதாகவும், அதன் வெளிப்பாடுதான் ஹீரோ பாக்ஸராக இருப்பது என்றும் லெனின் சொன்னார்.

இந்தப்படத்தில் பரப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள உபதேசங்களின் மத்தியில் குத்துச் சண்டை என்பதற்கு பல அர்த்தங்கள் கிடைக்கின்றன. 'மெயின் கேம்..ப்' என்ற தனது

நாலில் அரசு பற்றி எழுதும் போது, பள்ளிகளில் உடற் பயிற்சிக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டும் என ஹிட்லர் வற்புறுத்தியுள்ளான். முரட்டுத்தனமானது, கொடுமானது எனப் பலரும் கூறினாலும் கூட சிறப்புக்கவனம் தந்து ஒரு விளையாட்டை ஊக்குவிக்க வேண்டும்-அது 'பாக்கிங்'..... அதைப் போல தைரியமான மனோபாவத்தையும் விரைந்து முடிவெடுக்கும் குணத்தையும் உடலுக்கு எஃகு போன்ற உறுதியையும் தருகிற விளையாட்டு வேறு எதுவுமில்லை என்கிறான் ஹிட்லர்.

ஹீரோக்கள் மட்டுமே வாழ தகுதியானவர்கள் என வலியுறுத்தியது ஹிட்லருக்குப் பிடித்தமானதொரு விளையாட்டு இந்தப் படத்தின் ஆசிரியருக்கும் பிடித்திருக்கிறது.

"இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் எனது மாணவர்களுக்கு ஆர்வம் உண்டாக்க வேண்டுமென்றால் நான் அவர்களிடம் அரசியல் பேசவேன், அவர்களை சிரிக்க வைக்க வேண்டுமென்றால் மதத்தைப் பற்றிப் பேசவேன். இன்று-அவர்களுக்கு மதத்தைப் பற்றிப் பேசுவதில் தான் ஆர்வமிருக்கிறது. அவர்களைச் சிரிக்க வைக்க வேண்டுமென்றால் தான் நான் அரசியல் பேச வேண்டி இருக்கிறது" என்றார் ஃபிரான்ஸ் நாட்டின் சிந்தனையாளர்களில் ஒருவரான மிஷல்செரஸ். மதத்துக்கும் பாசிசத்துக்குமான உள்ளிணைப்புகள் நாம் அறிந்தவை. மதத்தின் புத்தூயிர்ப்பு மேற்கு நாடுகளையே மிரட்டும் போது, வாழ்வின் சகல கூறுகளையும் நிர்ணயிப்பதாக மதம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நாட்டில் மாற்றுக்களை முன் மொழிவோர் மிகுந்த கவனமுடன் இருக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், விமர்சனக் கருவிகளைத் தன் வயப்படுத்திக் கொள்வது பாசிசத்தின் வெற்றிகரமான யுக்திகளில் ஒன்று.

மனிதர்களை நேசிப்பதான பாவனையில் முன்விரியும் இந்தப்படத்தின் ஆசிரியருது கருத்தியல் மிகக் குரூரமாக மனிதர்களை வதைப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். மத அடிப்படையிலான மனித நேயம் என்பது எப்படிப்பட்டது என்பதையே இந்தப் படம் உணர்த்துகிறது. இந்த விதத்திலும்தான் இந்தப் படம் இன்றைய குழலின் ஆபத்தை குறியீடாகக் நிற்கிறது. ஒவ்வொரு ஃப்ரேமிலும் உபதேசங்களை வழங்கியபடி சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிற ஆசிரியருக்கு எதிரான விதமாய் விளங்கிக் கொள்ள இந்தப் படத்தில் இடைவெளிகள் விடப்படவில்லை. நாம் இந்தப் பிரதியை உடைத்து நொறுக்கித்தான் அதை சாதிக்க வேண்டும். அப்படி நொருக்கினால் நாம் இப்படித்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கும்.

திறமை பற்றிப் பேசுகிற குரல்கள் வெகு மக்களை திறமையற்ற முட்டாள்களாகவே கருதும். அவர்களுக்கு வாழ்வதற்கு தகுதி இல்லை என்பதே அவற்றின் தீர்ப்பாகவும் இருக்கும். திறமைசாலிகளை தலைவர்களாக, வழிகாட்டுபவர்களாக, வைத்துக் கொண்டாட வேண்டியது தான் மற்றவர்களது வேலை என்று நிர்ணயிக்கும்-அதிலும் குறிப்பாக சமூகத்தின் விழிப்புக்குத் தள்ளப்பட்டவர்களை முட்டாள்களாக, அசுத்தமானவர்களாக, ஏமாற்றுக்காரர்களாக, குற்றவாளிகளாக சித்தரித்துக் காட்டும்.

நன்றி
-நிறப்பிணை.

உங்கள் கவனத்திற்கு!

சஞ்சீவியில் 1996 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பிறமொழிச் சிறுகதை களிணையும் அறிமுகம் செய்யுமுகமாக, சீன அறிஞர் லூசுன் அவர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பிலிருந்து “ஒரு நிகழ்ச்சி” என்ற சிறுகதையினை இங்கு தருகின்றோம்.

இதேபோன்று, நீங்களும் விரும்பிப் படித்த பிறமொழிச் சிறுகதைகளையும்-டெனிஷ் மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளினையும் உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றோம்.

சிறுகதை.....

சீன அறிஞர் லூசுன்

ஒரு நிகழ்ச்சி...

நான் எனது கிராமத்திலிருந்து தலைநகருக்கு வந்து ஆறு ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. அதற்குள் 'நாட்டு நடப்பு' எனக்கூறப்படும் பல நிகழ்ச்சிகளை நான் கேட்கவும் பார்க்கவும் நேர்ந்ததுண்டு. ஆனால் அவற்றில் ஒன்றுகூட என்மீது ஏற்படுத்திய செல்வாக்கை வரையறுத்துக் கூறுமாறு என்னிடம் கேட்டால், அவை எனது எரிச்சலை அதிகப்படுத்தின என்றும், வெளிப்படையாகக் கூறப்போனால் அவை மேன்மேலும் மனிதரை வெறுக்கும் நிலைக்கு, என்னைத் தள்ளின என்றும் கூறலாம்.

ஆயினும், ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சி மட்டும் எனக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்தது. வெறுப்புணர்விலிருந்து என்னைத் தட்டியெழுப்பி எனது உள்ளத்தில் என்றும் பசுமையாக நிலைபெற்றுவிட்டது.

அது 1917 ஆம் ஆண்டின் பனிக்காலம். குளிர்கால வாடைக்காற்று கடுமையாக வீசிக்கொண்டிருந்தது. இருப்பினும் வயிற்றுப்பாட்டைக் கவனிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தால் நான் வெள்ளைக் காலையில் எழுந்து வெளியே செல்ல நேர்ந்தது. சாலையில் ஓர் ஆளவரங்கூட இல்லை. தென் வாயிலுக்கு என்னை ஏற்றிச் செல்ல வாடகைக்கு ஒரு ரிக்ஷாவைப் பிடிப்பதற்குள் பெரும்பாடாய்ப் போய்விட்டது. சிறிது நேரத்தில் காற்றும் தணிந்தது. இப்போது தெருப் புழுதியையெல்லாம் காற்று அடித்துச் சென்று, சாலைவழியைச் சுத்தமாக விட்டுச் சென்றிருந்தது. ரிக்ஷாக்காரன் தனது

நடையைத் துரிதப்படுத்தினான். தென்வாயிலை நெருங்குகின்ற சமயத்தில், சாலையைக் கடக்கவந்த யாரோ ஒரு ஆள் எங்கள் ரிக்ஷாவில் மோதிக் கீழே விழுவதைக் கண்டோம்.

அது கந்தலணிந்த ஒரு நரைத்த தலைப்பெண். நடைபாதையிலிருந்து எச்சரிக்கையின்றி எங்களுக்கெதிரே சாலையைக் கடக்க வந்தாள். ரிக்ஷாக்காரன் ஒதுக்கி ஓட்டினான். ஆயினும் காற்றில் படபடத்துக் கொண்டிருந்த அவளது பித்தானில்லாத, கிழிந்த மேலாடை ரிக்ஷாவின் நுகத்தில் மாட்டிக் கொண்டது. நல்லவேளையாக ரிக்ஷாக்காரன் அதற்குள் ரிக்ஷாவை மேலே தூக்கிப் படித்ததால் தப்பினான். இல்லாவிட்டால் அவள் பயங்கரமாக கீழே விழுந்து பலத்த அடிபட்டிருப்பாள்.

அவள் தரையில் விழுந்து கிடந்தாள். ரிக்ஷாக்காரன் நின்றுவிட்டான். அக்கிழவிக்கு அடி ஏதும் பட்டுவிட்டதாக நான் நினைக்கவில்லை. அதோடு இச்சம்பவத்தை வேறுயாரும் பார்த்துவிட்டதாகவும் தெரியவில்லை. ஆகவே இவன் இதில் தலையிடுவதை நான் விரும்பவில்லை. இதனால் இவன் தொந்தரவில் மாட்டிக் கொள்வதோடு என் பயணத்தையும் கணக்கிவிடுவான் போலிருக்கிறதே என எண்ணினேன்.

'அதெல்லாம் சரி, வண்டியை விடு!' என்றேன். அவன் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. ஒருவேளை நான் சொன்னது காதில் விழவில்லைப் போலும். வண்டியை கீழே நிறுத்திவிட்டு அந்தக்கிழவியை மெல்லத் தூக்கி நிறுத்தினான். அவளை ஒரு கையால் தாங்கிக் கொண்டு,

'சரியாகி விட்டதா?' எனக்கேட்டான்.

'அடிபட்டுவிட்டது.'

நான் உள்ளூற எண்ணலானேன், நீ மெதுவாக விழுந்ததைத்தான் நான் கண்டேன். உனக்கெப்படி அடிபட்டிருக்கும்? அவள் நடக்கிறாள். இது எனக்கு வெறுப்பூட்டியது. இந்த ரிக்ஷாக்காரன் தானே வலியப்போய் மாட்டிக் கொண்டான். அவனுக்கு இதுகும் வேண்டும் இன்னமும் வேண்டும். தப்பித்துக்கொள்ள அவன்தான் வழிபார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்!.

ஆனால் கிழவியின் பதிலைக்கேட்டு வினாடிகூடத் தயங்கவில்லை. அவள் கையைத் தாங்கியவாறே மெதுவாக முன்னால் நடத்திச் சென்றான். நான் வியப்படைந்தேன். எனக்கெதிரே தூரத்தில் ஒரு காவல் நிலையத்தைக் கண்டேன். பெருங்காற்று வீசிக்கொண்டிருந்ததால் காவல் நிலையத்துக்கு வெளியே ஒருவரும் தென்படவில்லை. எனவே வாயிலை நோக்கி கிழவியை

ரிக்ஷாக்காரன் அழைத்தச் சென்றான்.

ஒரு விந்தையுணர்வு எனக்குள்ளே திடீரென எழுந்தது. திரும்பிச் சென்று கொண்டிருந்த அவனது புழுதிபடிந்த உருவம் அந்நேரத்தில் விசுவரூபமெடுப்பதைப்போல் தோன்றியது. தொலைவில் அவன் செல்லச் செல்ல அவனது உருவம் நீண்டு வளருவது போலிருந்தது. கடைசியில் என் சிரத்தை உயர்த்தி அவனைப் பார்க்கவேண்டியிருந்தது. அதே நேரத்தில் அவன் என்மீது பலமாக அமர்ந்து, எனது உயர்ந்தரக கம்பளி ஆடைக்குள் மறைந்து கொண்டிருந்த எனது குறுகிய ஆன்மாவை அழுத்தித் திக்குமுக்காடச் செய்வது போலவுமிருந்தது. காவல் நிலையத்துள்ளிருந்து ஒரு போலீஸ்க்காரன் வெளியே வரும்வரை ஆடாது அசையாது உட்கார்ந்திருந்தேன். எனது ஜீவநாடி ஒடுங்கியதைப் போலிருந்தது. பிறகு ரிக்ஷாவிலிருந்து கீழிறங்கினேன்.

போலீஸ்க்காரன் என்னருகே வந்து 'வேறொரு ரிக்ஷாவை அமர்த்திக் கொள்ளுங்கள். இதற்குமேல் அவனால் இழுக்க முடியாது' என்றான். மறுபேச்சுப் பேசாது எனது மேல் கோட்டிலிருந்து சில செப்பு நாணையங்களைக் கைநிறைய எடுத்து போலீஸ்க்காரனிடம் கொடுத்துத் தயவு செய்து அவனிடம் கொடுத்துவிடுங்கள்' என்றேன்.

காற்று முற்றாக ஓய்ந்துவிட்டது. ஆயினும் சாலையில் யாதொரு சந்தடியுமில்லை. நடந்து செல்கையில் எனது சிந்தனை ஓடியது. என்னைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே கூசினேன். சற்றுமுன்பு நடந்தவை ஒருபுறமிருக்க, நான் கைநிறைய செப்புக் காசுகளை அள்ளிப் கொடுத்ததன் நோக்கமே எனக்குப் புரியவில்லை. அது என்ன வெகுமதியா? அந்த ரிக்ஷாக்காரனின் தரத்தை மதிக்க எனக்கு என்ன தகுதி? எனக்கே என்னால் பதில் கூறமுடியவில்லை.

இப்பொழுதும் கூட இந்த நிகழ்ச்சி என் மனதில் பசுமையாக உள்ளது. என் மனத்தை உறுத்தி என்னை நானே ஆராயவைக்கிறது. அக்காலத்து அரசியல், இராணுவ நிகழ்ச்சிகளை சிறுவயதுக்காலத்தில் நான் உருப்போட்ட உயர் இலக்கியங்களைப்போல முற்றிலுமாக மறந்துவிட்டேன். இருப்பினும் இந்த நிகழ்ச்சி மட்டும் மீண்டும் மீண்டும் திரும்பி வருகிறது. அது உண்மை வாழ்வில் நடந்ததைக் காட்டிலும் மேலும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. என்னை வெட்கமுறச் செய்கிறது. என்னை நானே சீர்படுத்திக் கொள்ளுமாறு தூண்டுகிறது. புதியமனத்திண்மையையும் புதிய நம்பிக்கையையும் ஊட்டுகிறது.

ஜூலை 1920.

குமுறல்

சாளரம்வரை வந்த அனல் காற்று
சொல்லிக் கொள்ளாமல் தொலைகிறது
என் மனப்புழுக்கம்
தன்னையும் சுட்டுவிட்டதாம் !

தொட்டுத் தடவிக் கொள்ளும்
மையிருட்டும் அஞ்சுகிறது
என் மன இருளுக்குள் அது
காணாமல் போய்விடுமாம் !

கோடை இரவின் வியர்வைத் துளிகளில்
உப்பில்லையாம்
என் கண்ணீர் முத்துக்கள்
அவற்றிடம் கடன் வாங்கியதால் !

தனிமைக்கு என்னிடம்
கழிவிரக்கம் !
தன்னைவிட நான்
தனித்துப் போய்விட்டேனாம் !

சாரதா வாசுதேவன்
அவுஸ்திரேலிய.

வாசகர் கவனத்திற்கு !

சூட்சீவியும், காசுமும் இணைந்து சிறுவர்மலரினை வெளியிட முடிவு செய்துள்ளது. முதலாவது மலர் எதிர்வரும் வைகாசி மாத தொடக்கத்தில் வெளிவரவுள்ளதால் சிறுவர் மலரினைப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்புவேசர் சூட்சீவியின் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

~ சூட்சீவி.

வாசகர் கவனத்திற்கு!

இந்தியாவிலிருந்து வெளிவரும் நிறப்பிரிகை , விடியல்பதிப்பகம் ஆகியவற்றின் கருத்துக்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளுடன் உடன்பாடுடைய ஒன்பது தோழர்கள் அடங்கிய குழுவொன்று "விளிம்பு டிரஸ்ட்" என்ற அமைப்பொன்றினை நிறுவியுள்ளனர். சூ.சீ.வி வாசகர்களின் நன்மை கருதி அவர்கள் வெயிட்ட அறிக்கையினை கீழே தருகின்றோம். இது சம்பந்தமாகத் தொடர்பு கொள்ள விரும்புவோர் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்குத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

விளிம்பு டிரஸ்ட்

பழைய எழுத்துக்கள், பழைய பார்வைகள், பழைய அணுகல்கள் காலாவதியாகிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு காலக்கட்டத்தில் நின்று கொண்டு இருக்கின்றோம்.

புதிய சூழல்களை எதிர் கொள்ள புதிய சிந்தனைகள், புதிய எழுத்துக்கள், புதிய செயல்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன.

இதுவரையிலான அதிகார மையங்கள், வரலாற்று மையங்கள், சிந்தனை மையங்கள், நிறுவன மையங்கள் ஆய்வுக் குவி மையங்கள்..... எல்லாவற்றிலிருந்தும் ஒதிக்கி வைக்கப்பட்டு விளிம்புகளில் நின்று கொண்டிருந்தவர்களையும், நிறுத்தப்பட்டவைகளையும் நாம் கவனம் கொள்ள வேண்டிய காலம் இது.

விளிம்புகளின் வரலாற்றை எழுத வேண்டிய அவசியமும், விளிம்புகளின் பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்ய வேண்டிய தேவையும், விளிம்புகளின் போராட்டங்களில் பங்கு பெறும் கடமையும், விளிம்பு எழுத்துக்களை வெளிக்கொணர வேண்டிய பணியும் நம் முன் உள்ளன.

இந்த வாய்ப்புக்களை உருவாக்கித் தரும் நோக்கத்துடன் நமது கருத்துக்களிலும் செயல்பாடுகளிலும் நம்பிக்கை கொண்ட தமிழ் மக்களின் நன்கொடை உதவியின் அடிப்படையில் விளிம்பு டிரஸ்ட் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது.

முறைப்படி பதிவு செய்யப்பட்டு, எள்ளளவும் லாப நோக்கின்றி, முற்றிலும் சனநாயக அடிப்படையில் இயங்க உள்ளது.

முதல் மூன்றாண்டுகளுக்குத் தலித் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களை மட்டும் வெளியிடுவது எனவும் தீண்டாமை, சாதிப் பிரச்சனைகள் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கு உதவி செய்து பின் அவற்றை வெளிக் கொணர்வது எனவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தொடர்ந்து புலம் பெயர்ந்த எழுத்துக்கள், பெண்ணிய எழுத்துக்கள், ஆய்வுகள் முதலியவற்றையும் வெளியிட உள்ளோம். இந்த முயற்சியில் பங்கு பெற உங்களை அழைக்கிறோம். உங்களிடமிருந்து எல்லாவிதமான ஒத்துழைப்புகளையும் எதிர்பார்கின்றோம்.

உங்களின் நிதி உதவியின் அடிப்படையிலேயே 'விளிம்பு' செயல்பட உள்ளது என்பதை அன்புடன் நினைவூட்டி இரு கரம் நீட்டுகின்றோம்.

தலைமையக முகவரி

விளிம்பு டிரஸ்ட்

மே / பா. நிறப்பிரிகை

அ. பெ. எண் 192

புதுவை - 605 001

நிதித் தொடர்புகளுக்கு

விளிம்பு டிரஸ்ட்

3, மாரியம்மன் கோயில் வீதி

உப்பிலிப்பாளையம்

கோவை - 641 015

புனைவுகள், ஆய்வுத் திட்டங்கள் முதலியவற்றை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

அ. மார்க்ஸ்

31, சேவியர் நகர்

தொம்பன் குடிசை

தஞ்சாவூர் - 613 001

சஞ்சீவி அறு மலர்களுக்கான சந்தா விபரம்.

DANMARK
NORWAY 125 kr.
SWEEDAN

AUSTRALIA
CANADA
FRANCE
GERMANY 25 U\$
ITALY
LONDON
SWITZERLAND

காசோலை எடுக்க வேண்டிய கணக்கிலக்கமும் முகவரியும்.....

A/C. No. 7601 - 408876 - 9

Chanchive

Vestjysk Bank

7500 Holstebro

Danmark.

காசோலை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி.....

Chanchive

Danmarks gade 10

7500 Holstebro

Danmark

POST CIRO NO. 3 65 35 28.

" மறக்கப்பட்டு, பழக்கமற்றப் பேரணதிரகு கதந்திரமண
கருத்துப் பரிமாறலை உருவாக்குவதற்கு எல்லோரது
கருத்துக்களும் விமர்சனங்களுமே வழி வகுக்கும் "

